

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · primer període · sèrie C · número 49

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Sessió 2, divendres 13 de juliol de 2018

Presidència de l'l. Sr. Marc Solsona i Aixalà

TAULA DE CONTINGUT

Composició de la comissió 410-00015/12	3
Sessió informativa amb la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre els objectius i les actuacions del departament 355-00014/12	4

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 2 de la CARPA

La sessió de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (CARPA) s'obre a les deu del matí i un minut. Presideix Marc Solsona i Aixalà, acompanyat de la vicepresidenta, Lluïsa Llop i Fernández, i de la secretària, Munia Fernández-Jordán Celorio. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents els diputats Marina Bravo Sobrino, Jean Castel Sucarrat, Francisco Javier Domínguez Serrano, Ignacio Martín Blanco i Javier Rivas Escamilla, pel G. P. de Ciutadans; Josep Maria Forné i Febrer, Imma Gallardo Barceló, Montserrat Macià i Gou i Ferran Roquer i Padrosa, pel G. P. de Junts per Catalunya; Montserrat Fornells i Solé, Irene Fornós Curto, Bernat Solé i Barril i Francesc Viaplana Manresa, pel G. P. Republicà; Rafel Bruguera Batalla i Òscar Ordeig i Molist, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Yolanda López Fernández, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteix a aquesta sessió la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Teresa Jordà i Roura, acompanyada del secretari general, David Mascort Subiranas, i del director general de Desenvolupament Rural, Oriol Anson Fradera.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre els objectius i les actuacions del departament (tram. 355-00014/12). Consellera del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. Sessió informativa.

El president

Molt bon dia a tothom, i benvinguts, doncs, a aquesta sessió de la Comissió d'Agricultura del Parlament de Catalunya.

Primer de tot, comunicar..., si els grups heu de comunicar alguna substitució? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)* Hi som tots? *(Pausa.)* D'acord.

Composició de la comissió

410-00015/12

I, en segon punt, abans de començar el punt..., l'únic punt de la compareixença, que és la compareixença de la consellera, se us va passar a tots els portaveus una proposta de substitució del vicepresident de la Mesa, del senyor Ferran Civit, a proposta del mateix Grup Republicà, per la senyora Lluïsa Llop. Entenc que, formalment, ho podem fer, eh?, i podríem fer aquest canvi, sí? *(Pausa.)*

Doncs, senyora Llop, si es vol incorporar a la Mesa, podríem ja substanciar? *(Veus de fons.)* Sí; i, per tant, com diu el lletrat, s'entén modificat l'ordre del dia per incorporar aquest punt de substitució, i, per tant, començar amb normalitat aquesta sessió.

(La vicepresidenta ocupa el seu lloc a la Mesa.)

Bé, doncs, feta aquesta modificació, vaig a buscar la consellera i comencem la comissió. D'acord? *(Pausa.)* Vinga, fins...

La sessió se suspèn a les deu del matí i tres minuts i es reprèn a les deu i quatre minuts.

El president

Bé, doncs, seguim amb aquesta comissió.

Sessió informativa amb la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre els objectius i les actuacions del departament

355-00014/12

Primer de tot, com no pot ser d'una altra manera, donar la benvinguda a l'honorable senyora Teresa Jordà i Roura, la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. També fer esment dels acompanyants que l'acompanyen aquí, a la Mesa: el senyor David Mascort, secretari general, i el senyor Oriol Anson, director general de Desenvolupament Rural; també, a la vegada, saludar a tots els membres de l'equip de conselleria i d'altres entitats, sindicats i representants del món agrari, que també ens acompanyen avui en aquesta comissió i que omplen aquesta sala.

I, per tant, fetes aquestes presentacions, recordar que el *timing* d'aquesta comissió serà una intervenció de la consellera, com a màxim d'una horeta; després, la intervenció dels grups parlamentaris, que anirien..., per deu minuts per cada grup, i els subgrups ja saben que cinc. Després, la resposta de la consellera, amb trenta minuts, com a màxim. I, després, també, les rèpliques, doncs, dels grups, de la meitat del temps de la primera intervenció, com en totes les comissions.

Per tant, si així ho creuen convenient i la consellera també ja està a punt, doncs, donaríem inici a aquesta compareixença, i, per tant, li passo la paraula.

Endavant, consellera.

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Teresa Jordà i Roura)

Estic acostumada –perdoneu– als micros de Madrid encara, i aquest no..., no en coneixia la dinàmica. Bé, moltes gràcies, president. Molt bon dia a totes i a tots, membres de la Mesa, diputades, diputats, lletrats, gestors parlamentaris, companys i companyes del departament, representants del sector, que avui veig que també sou molts. M'acompanya a la taula el secretari general del departament, el senyor David Mascort, i també el director general de Desenvolupament Rural, el senyor Oriol Anson.

Primer de tot, i no podria ser de cap altra manera, vull posar en evidència l'anormalitat política i l'anormalitat social que s'està vivint al nostre país. Per tal de no normalitzar aquesta situació, vull també..., vull tenir un especial record per la presidenta d'aquesta cambra, la senyora Carme Forcadell, injustament empresonada per poder garantir que avui, per exemple, en aquesta sala, doncs, també es pugui debatre sobre tots els temes que preocupen, evidentment, la ciutadania de Catalunya, del nostre país.

Un record, també, i un agraïment molt especial per la companya Meritxell Serret, forçada a viure lluny de la seva terra. Una companya que, recentment, com bé saben, ha assumit les funcions de nova delegada del Govern davant la Unió Europea. No descobreixo res si afirmo que no es podria trobar, òbviament, millor ambaixadora de les polítiques agroalimentàries catalanes; una veu amb experiència, una veu de bona gestió i coneixedora, òbviament també, dels reptes que es gestionen a escala europea.

En aquesta compareixença, hi podreu trobar un cert aire de continuïtat. De fet, hi ha un seguit d'actuacions i de polítiques que desenvoluparà a continuació, que són fruit, òbviament, de la planificació i també del treball de la consellera Serret, i, òbviament, del seu equip. A l'onzena legislatura, el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació va impulsar polítiques estratègiques de país, polítiques que han representat un salt, un salt endavant, un salt qualitatiu en el sector agroalimentari català. Us ho explico en cinc constatacions; en podrien ser, òbviament, moltes més.

Després d'anys de disminució i estancament del pressupost, l'any 2017 aquest departament va créixer en un 13,6 per cent, fins arribar als 634 milions d'euros. S'ha millorat, també, la competitivitat del sector agroalimentari i forestal català,

impulsant, sobretot, la formació i l'assessorament empresarial, de la que en destaquen actuacions, per exemple, com l'Estratègia integral per aconseguir l'excel·lència en la gestió de les dejeccions ramaderes i la fertilització orgànica; el Pla del sector làctic català 2017-2019, amb la creació de l'Institut de la llet i els productes làctics; la creació del Programa d'acció marítima; la implementació d'un sistema de formació agrària empresarial que ha format, ja –i hi poso l'accent, perquè pensem que la formació és vital–, 24.000 alumnes a les escoles agràries del país.

Una tercera constatació és que hi ha hagut un impuls en la innovació i en la internacionalització de la indústria agroalimentària i la potenciació del consum de productes locals, eh? Per exemple, el Pla anual de transferència tecnològica, amb la realització, l'any 2017, de més de 689 activitats, que han comptat amb més de 33.702 assistents, 127 assajos experimentals i una inversió de 237.000 euros. Campanyes, també, de promoció de consums d'aliments, com, per exemple, la venda de proximitat, eh?, el circuit curt; el peix de les nostres llotges, i el recentment celebrat «Benvingut a pagès» el primer cap de setmana de juny.

S'ha fomentat, també, l'economia productiva i sostenible, amb la implementació, per exemple, del Pla de desenvolupament rural, del que s'ha aconseguit –i aquí també en vull fer un esment– un zero per cent de correcció financera per part de la Comissió Europea gràcies a la bona gestió. La posada en marxa del Programa de regadius de Catalunya, amb una inversió pública total de 50 milions d'euros, 20 milions d'aquests per al canal Segarra-Garrigues. I també s'ha produït una millora dels espais forestals i dels hàbits cinegètics i piscícoles.

Totes aquestes polítiques –totes elles–, tan necessàries pel sector, necessiten, però, un punt i seguit. Com bé coneixen, el Govern va aprovar els eixos al voltant dels quals s'organitzarà el Pla de govern d'aquesta propera legislatura. Un país cohesionat, amb drets i oportunitats per a tothom, una economia pròspera, una economia responsable i productiva, per un model, també, productiu i una fiscalitat justa, una societat enfortida democràticament, lliure i alhora justa, i per una governança compartida; en definitiva, per una Catalunya oberta al món.

El departament, aquest departament que tinc l'honor i l'orgull d'encapçalar, s'identifica, i ho fa plenament, amb aquests eixos que representen la voluntat d'acció de les polítiques agroalimentàries catalanes per als propers anys. Què farem a partir d'ara, eh?; quin és aquest punt i a part, i com començarem? Doncs, mireu, som tots coneixedores i coneixedors dels reptes, dels reptes climàtics, dels reptes econòmics i socials als quals ens enfrontem. Són molts, i tots ells, també, molt diversos. L'enfocament que hem donat a l'acció de govern pretén dotar de fortalesa el sector agroalimentari –d'excel·lència–, que volem i necessitem perquè pugui respondre a aquests reptes. No partim d'externalitats negatives per fer l'acció de govern; al contrari, impulsem i posem al capdavant aquelles polítiques que ens reforcen, que ho fan, que ens reforcen com a sector, però que també ens reforcen com a societat i alhora com a país.

Seguint aquesta idea, la meva compareixença s'estructurarà, bàsicament, en dos eixos principals. Un eix, el primer, que és l'eix de l'alimentació, i un segon eix, que és el que anomenem «territori cohesionat». El primer eix, el de l'alimentació; el que vol fer aquest departament, o el que necessita fer aquest departament és garantir que la població catalana, a mitjà i llarg termini, tingui accés físic i econòmic a una alimentació suficient i nutritiva, d'acord amb les necessitats alimentàries, per a dur una vida activa i saludable, el que nosaltres anomenem «més i millor sobirania alimentària».

L'eix 2, el de territori cohesionat, ha de ser per garantir accés a, justament, un territori cohesionat. Cal que les zones rurals siguin font de riquesa i siguin font d'ocupació estable i de qualitat. És per això que hem de construir un teixit productiu basat en l'economia circular. Necessitem una gestió territorial que permeti viure i fer viure el territori; que posi al centre de l'acció de govern la bioeconomia. Com ho

farem? Per desenvolupar aquests dos eixos, i per respondre als reptes de seguretat alimentària, adaptació al canvi climàtic i disminució d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle, esdevé absolutament imprescindible aproximar-nos-hi des de dues visions: la primera, des d'una nova governança, una nova manera de fer les coses, i una segona, molt òbvia, que és la sostenibilitat.

La governança. Les polítiques agroalimentàries cal que s'executin i es planifiquin amb una governança compartida amb els sectors que hi són implicats. La cogestió republicana és i ha d'estar al cor de la nostra política. És evident que els nous reptes de gestió ens plantegen noves maneres d'enfocar i noves maneres de dirigir les polítiques del sector primari. En un escenari en què la majoria de polítiques es fan des de dalt, nosaltres impulsem un model de gestió de baix a dalt, un model basat en una major dinamització del territori; la cogestió i l'apoderament dels diferents actors del sector, i un sistema comercial just. Això no és una altra cosa que fer república. I nosaltres, republicans, considerem imprescindible plantejar aquest nou sistema de governança horitzontal en la nostra futura actuació de govern.

La sostenibilitat. Els ecosistemes naturals i econòmics cal que siguin sostenibles, i hem de fer que siguin resilents, forts i amb recursos per adaptar-se als canvis globals: canvi climàtic, canvi econòmic i canvi social. Només a través d'una estratègia política de sostenibilitat transversal podem reforçar els nostres teixits productius, i, òbviament, també, el nostre territori. Enfoquem, doncs, l'eix primer, l'eix de l'alimentació, bàsicament parlant de qualitat, parlant també de control oficial i parlant també de les relacions amb els consumidors i la gastronomia.

Pel que fa a la qualitat, el món agroalimentari català produeix aliments sans; produeix també aliments segurs i de qualitat, i que la seva gran majoria poden encabir-se en la dieta mediterrània. Des del departament apostem fermament per aquest model d'alimentació, que ha estat reconegut per la comunitat científica internacional com un patró alimentari dels més saludables i equilibrats del món, i ofereix alhora, també, una varietat de productes molt important, que permet combinar el plaer de la taula amb l'equilibri nutricional i alhora també cultural.

És per això que continuarem apostant per l'impuls i la promoció dels aliments catalans que estan diferenciats amb distintius de qualitat, com les denominacions d'origen, les especialitats tradicionals garantides i les indicacions geogràfiques protegides. A més, creiem que a través de la venda de proximitat, tant venda directa com en circuit curt, es pot aconseguir un increment del valor afegit i del marge de beneficis del producte venut per part dels productors, i alhora, també, un coneixement i un reconeixement del territori, dels productes i també de la feina feta pels pagesos, ramaders catalans i per part dels consumidors.

Per això, des del departament, el fet que des del departament..., hagi estat escollit recentment per liderar el projecte europeu Tr3s Local, comptant com a socis les cambres d'agricultura de l'Ariège i dels Pirineus Orientals, és per nosaltres una molt bona notícia. Aquest projecte, dotat amb un pressupost total de 892.000 euros i que es durà a terme entre aquest any i l'any 2020, té com a objectiu principal donar suport a la comercialització de productes locals en entorns rurals i promocionar també el segell de venda de proximitat.

Continuarem, també, amb l'aposta decidida cap a la producció agroalimentària ecològica, eh?, any 2015-2020, amb una especial atenció posada en la ramaderia ecològica.

Durant aquesta legislatura procedirem a completar, actualitzar i alhora millorar el cos normatiu que regula aquests àmbits, amb l'elaboració d'una bateria de decrets: el decret de flexibilització de les produccions agroalimentàries, conjuntament amb el Departament de Salut; el decret de venda de llet crua de vaca –crua–; el decret de regulació de l'artesanía alimentària; el decret de producció agrària ecològica, o el decret de la producció integrada.

Menció a part, també, mereix l'aprovació per part del Govern el passat 3 de juliol del Projecte de Llei d'ordenació vitivinícola de Catalunya, i que iniciarà en breu la seva tramitació en aquest Parlament. Aquesta norma, que renova la del 2002, ha de permetre seguir aprofundint en les garanties de qualitat que caracteritzen els nostres vins, els vins catalans, emparats, com bé saben, en les dotze denominacions d'origen catalanes, i que també ha estat clau per augmentar la seva quota de mercat. També ha de servir per millorar la regulació vitivinícola catalana, que a partir d'ara donarà cobertura amb rang de llei a diferents qüestions regulades fins ara en normes de menor rang. Un punt a part, també, per explicar-los que per evitar el frau, doncs, també hi ha la targeta i el Registre vitivinícola, que ens permetrà garantir, bàsicament, la qualitat en tota la cadena de producció, que és el que realment busquem.

Pel que fa al control oficial, dintre l'eix de l'alimentació; per al desenvolupament de l'activitat del sector agroalimentari, cal que els aliments produïts, però no només els aliments produïts, sinó també els aliments subministrats i els comercialitzats a Catalunya, comptin amb la confiança dels consumidors i dels mercats, tant nacionals com internacionals, sense que generi cap dubte sobre la seva seguretat i sobre la seva qualitat. Per aconseguir-ho, necessitem l'esforç i la conscienciació dels operadors econòmics, i, a més a més, necessitem, també, disposar d'un sistema de control oficial que abasti tota la cadena alimentària i que sigui prestigiós, però no només prestigiós, sinó que sigui efectiu, que sigui eficient i que sigui creïble.

Creiem que tenir un bon sistema de control oficial que ajudi a garantir un alt nivell de seguretat i qualitat alimentàries forma part de les estructures per fer competitiu el sector agroalimentari i per protegir la salut dels consumidors, i, alhora, prevenir la transmissió de malalties, però també per proporcionar informació segura, evitar alhora els fraus i millorar la independència dels controls oficials, la innovació i la transparència de cara a la ciutadania.

La Unió Europea va apostar, en el seu dia, per unificar els controls de seguretat alimentària, relatius als pinsos, aliments i sanitat i benestar animals, però, amb el nou reglament de controls oficials, ha ampliat aquesta visió global a la legislació que no té relació amb la seguretat alimentària, com la sanitat vegetal, la qualitat o la lluita contra el frau. Podríem dir, doncs, de manera gràfica, que hem passat dels controls oficials per a complir la legislació de seguretat alimentària als controls oficials per fer complir la legislació europea de la cadena alimentària.

Catalunya, doncs, ha d'afrontar els reptes derivats d'aquesta proposta de reglament convergint amb l'estratègia de la Unió Europea i la dels països capdavanters en l'organització dels controls oficials de la cadena alimentària. Actualment, al nostre país, les tasques de control oficial agroalimentari són desenvolupades per diferents unitats administratives de diversos departaments de la Generalitat i de les administracions locals. Són de rellevància especial, quantitativament, i, alhora, també qualitativament, les desenvolupades pel nostre departament, pel Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, i també pel Departament de Salut.

I, justament per això, per la importància d'aquest control durant aquesta legislatura, hem de ser capaços, tots plegats, d'explorar la possibilitat de crear un espai únic –un espai únic– dels aliments; un espai que integri amb una mirada global, amb una mirada de 360 graus, els controls oficials de la cadena alimentària a Catalunya, i que alhora contempli els àmbits previstos en aquest reglament. Hem de caminar cap a l'agència catalana de control oficial de la cadena alimentària.

A més, aquest espai hauria d'actuar com a interlocutor únic amb els diferents sectors del món agroalimentari, esdevenint finestreta única per a tota la cadena agroalimentària, i facilitant, així, les relacions entre l'Administració i els operadors econòmics. El control oficial, però, no es pot desenvolupar sense uns recursos analítics de qualitat. Per això, crearem un grup d'experts de laboratoris de sanitat animal, sanitat vegetal i agroalimentació, encarregats de fer propostes de millora i de definir un model laboratorial basat en la cooperació en xarxa dels laboratoris públics que

donin servei als controls oficials de forma coordinada i de forma complementària. També hauran de fer propostes per enfortir potencials convenis de relacions científiques amb les universitats catalanes i amb els centres de recerca i d'innovació.

I, durant aquesta legislatura, acabarem el desplegament i la implantació de la gestió telemàtica ramadera, el que suposarà una millora important del control de traçabilitat, i, alhora, una simplificació, també important, de la gestió i dels tràmits per als ramaders. Reforçarem, doncs, els instruments de vigilància i prevenció de les malalties animals i de les plagues vegetals; en ambdós casos, en tots dos casos, cercant la complicitat del sector, com no pot ser d'altra manera, i aplicant mecanismes de governança republicana i gestió compartida.

En la sanitat vegetal, impulsarem una major implicació de les agrupacions de defensa vegetal en tots els seus nivells d'actuació i interacció: assessorament als agricultors, implementació de les noves tècniques de la lluita de les alternatives per a plaguicides, lluita col·lectiva, etcètera. La implicació de les ADV és cabdal, al nostre entendre, en la prevenció i en la prospecció de les noves plagues al territori, algunes de les quals, com, per exemple, el foc bacterià, el virus de la sharka, la flavescència daurada de la vinya o les declarades prioritàries per la Unió Europea –en aquest cas, la *Xylella fastidiosa*, el cargol poma, etcètera– han de ser objecte, òbviament, d'una prospecció intensiva.

Pretenem el mateix apoderament de les agrupacions de defensa sanitària, eh? –el mateix que les agrupacions de defensa vegetal–, en les estructures, en aquest cas, de vigilància i prevenció de les malalties animals; la implicació de les ADS en els programes sanitaris i els protocols d'actuació, així com en l'actualització dels plans de contingència de malalties, com la *peste* porcina, o la influència aviar, esdevé clau en la defensa sanitària de la cabana ramadera del nostre país.

També procedirem a actualitzar i millorar la normativa sobre l'ús dels medicaments veterinaris, amb un nou decret que regularà la seva distribució i dispensació, amb un tarannà, una vegada més, simplificador. Aquesta és una eina que ens ajudarà en l'objectiu d'avançar en l'ús correcte i racional dels antibiòtics per tal de contribuir a frenar les resistències antimicrobianes; repte, aquest, que tenim plantejat no només a nivell català, sinó també a nivell europeu, i en extensió, també, a nivell mundial. En aquest sentit, seguirem fil per randa les estratègies de l'Organització Mundial de la Salut i de la Unió Europea, amb el Pla estratègic i d'acció per reduir el risc de selecció i disseminació de la resistència dels antibiòtics, basat en la formació i en la implicació dels diferents actors, el monitoratge de la prescripció d'antibiòtics i el reforç de controls.

I l'últim punt d'aquest primer eix, de l'eix de l'alimentació, que són les relacions amb els consumidors i la gastronomia. Mirin, un àmbit en el que incidirem especialment durant aquesta legislatura és, justament, en la relació amb la ciutadania, per nosaltres clau, per nosaltres important, si no, no tindria res sentit, eh? –la relació amb la ciutadania. Com deia abans, la feina de tots els actors de la cadena alimentària no té altre sentit que garantir l'accés dels ciutadans a una alimentació suficient, a una alimentació nutritiva per dur una vida activa i una vida, òbviament, saludable. És per això que crearem el canal d'aliments a la xarxa, amb l'objectiu de que els ciutadans puguin informar-se sobre les tasques que desenvolupa el sector agroalimentari català, i les característiques, la qualitat i la seguretat dels aliments que produeix. Tanmateix, continuarem fent accions per fomentar els hàbits alimentaris saludables i de la dieta mediterrània, i, per això mantindrem els programes escolars de consum de fruita, que han funcionat de meravella, i també d'hortalisses i llet.

No descobreixo res si dic que la gastronomia té una importància cabdal, ja que fa d'enllaç entre els productors i els ciutadans. Al llarg de les últimes dècades, la gastronomia catalana ha estat immersa en un procés de transformació, podríem dir, fins i tot, sense precedents, i ha assolit una projecció internacional insospitada, fet

que ens porta a reflexionar sobre les seves repercussions en el sector de la producció agroalimentària i els beneficis que ha reportat, tant a la restauració com a la pagesia.

Però aquest panorama –i això, si m’ho permeten, voldria deixar-ho molt clar– no hauria estat possible sense els agricultors, no hauria estat possible sense els ramaders i no hauria estat possible sense els pescadors catalans, que el que han fet és, amb molt d’esforç, millorar les seves explotacions, millorar els seus processos i també els seus productes.

Durant aquest any presentarem el Pla de gastronomia de Catalunya, que ha de ser l’eina fonamental per definir el relat del sector agroalimentari català basat en tres eixos: els productes, la gastronomia i el territori. Aquest pla ha de ser elaborat comptant amb tots els actors, tant productors com restauradors. El Pla de gastronomia ha de contemplar accions que ajudin a donar més visibilitat al sector primari i al món de la restauració i la gastronomia, perquè és justament la gastronomia que pot ajudar de manera decisiva a fer-ho, posant en valor la feina dels nostres productors.

En aquest sentit, faig meves les paraules d’en Carlo Petrini, fundador del moviment internacional Slow Food i pare del concepte «quilòmetre zero», quan comentava, a la darrera edició del Fòrum Gastronòmic celebrat a Girona l’any 2015, que «l’aliança entre el xef i el petit productor» –deia ell– «no és una qüestió de solidaritat, sinó que és un acte polític important, i que és justament ara, quan la gastronomia viu un moment extraordinari, que cal recordar que no hi xefs sense pagesos, ni xefs sense pescadors o ramaders». Nosaltres no ens cansarem de dir-ho, nosaltres no ens cansarem d’explicar-ho, i no ens cansarem, òbviament, de defensar-ho.

Capítol a part mereix el Consell Català de l’Alimentació. I com farem totes aquestes accions? Doncs ho farem a la manera del DARP, a la manera del Departament d’Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, inspirats en la governança republicana basada en la cogestió. L’eina per a aquesta governança serà el Consell Català de l’Alimentació, òrgan adscrit ja al Departament d’Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, i que es va constituir ara farà aproximadament un any, eh? Llavors la consellera Meritxell Serret, que presidia l’acte de constitució, va fixar els seus grans objectius, d’aquest nou organisme, d’aquesta manera –deia ella–: «El Consell Català de l’Alimentació és un instrument fonamental, un instrument fonamental per impulsar una nova política alimentària de país, basada en la producció local d’aliments i en la gestió sostenible del medi, que contribueixi alhora a la cohesió socioeconòmica del territori i a la sobirania alimentària de Catalunya.» Ara, després de l’*impasse* provocat pel 155, el reactivarem, perquè sigui el fòrum d’anàlisi i perquè sigui, també, un fòrum de debat i de propostes sobre les qüestions relacionades amb les polítiques agroalimentàries del país i el seus reptes socials, els seus reptes ambientals, empresarials i tecnològics.

El Consell Català de l’Alimentació proposarà actuacions amb els següents objectius, de manera molt gràfica: continuar fomentant la qualitat i la seguretat dels aliments, per nosaltres clau i vital; posar en valor els productes alimentaris catalans, inclosos els d’una qualitat diferenciada, els de proximitat i els produïts també de forma ecològica; afavorir l’equilibri, la transparència i les sinergies positives en tota –en tota– la cadena alimentària; fomentar la sostenibilitat, la responsabilitat social i la lluita contra el malbaratament d’aliments, i promocionar la dieta mediterrània i fomentar en la ciutadania hàbits alimentaris saludables.

El consell ha de liderar els debats amb els representants de l’Administració i de la societat civil. De fet, ha de liderar debats amb tots aquells que estiguin preocupats amb l’alimentació per definir el pacte nacional per la política alimentària de Catalunya.

Per desenvolupar totes aquestes actuacions, aquest òrgan col·legiat s’estructurarà en quatre comissions que ja estan determinades, que són: la Comissió de la Cadena Agroalimentària, la Comissió de Competitivitat i Internacionalització Alimentàries, la Comissió de Gastronomia i Territori, i la Comissió de Malbaratament i Sosteni-

bilitat. I, en els debats, doncs, òbviament hi participaran representants de les associacions i entitats relacionades amb l'alimentació a Catalunya, des dels consumidors fins a les organitzacions professionals agràries, etcètera, i tot els representants i institucions que hi tinguin alguna cosa a veure i els col·legis professionals òbviament també.

Entraria ara ja, si els sembla, a l'eix segon, l'eix que anomenem «de la cohesió territorial», i aquí parlarem de set coses. La primera, una major dinamització del territori; la segona, parlarem de les estratègies europees; farem un bloc també del foment econòmic circular; de la cogestió de les polítiques marítimes; del sistema comercial just, i de la lluita contra el canvi climàtic.

La creixent ocupació del sòl derivada del creixement urbà i de l'expansió de la superfície forestal comporta una intrusió en el medi agrari que genera quotes importants d'inseguretat jurídica i pèrdua de competitivitat de les explotacions. Des d'aquesta conselleria, enfoquem la preservació i la protecció dels espais agraris com un factor de producció d'aliments, recursos naturals i com un element de conservació de la cultura, la biodiversitat i els diferents ecosistemes naturals que són, evidentment, la base del desenvolupament sostenible. Aquest enfocament ajuda a garantir la salut i el benestar dels humans, dels animals i de les plantes, i manté la diversitat biològica.

Per tot això, esdevé necessari ordenar la gestió dels espais agraris del Principat. És en aquest sentit que hem impulsat la presentació al Parlament, ja –si no m'equivooco, des d'ahir–, de la Proposició de llei dels espais agraris que establirà la definició, la planificació i la gestió dels espais agraris catalans amb la finalitat que puguin complir el seu objectiu, que és la producció d'aliments de forma sostenible i de forma respectuosa amb el medi. Cal fer aquí un agraïment als grups parlamentaris de Catalunya en Comú, el Partit Socialista de Catalunya, Junts per Catalunya i Esquerra Republicana de Catalunya, per la signatura inicial de la proposició de llei.

Una major dinamització del territori, el segon punt de què volem fer esment. Aquí ho farem en tres blocs: bàsicament, amb una administració propera al sector, que per nosaltres és clau, perquè aquesta és una demanda del sector històrica, eh?, apropar-nos al sector –administrativament parlant–; la promoció del relleu generacional i la perspectiva de gènere, i el cooperativisme agrari.

Volem i necessitem un territori viu, un territori dinàmic que generi més i millors oportunitats socioeconòmiques per als qui hi viuen i per als qui hi treballen. El territori pot i ha de ser font d'ocupació estable i de qualitat. El departament seguirà apostant, doncs, per treballar de manera interdepartamental i participada en les estratègies per incidir en el despoblament rural a través de la comissió per al despoblament rural i marítim.

En paral·lel, us anuncio una bateria de mesures per a dinamitzar el territori, agrupades en tres blocs. Farem una administració, com deia, que sigui més propera al sector. És imprescindible; imprescindible, en aquest cas, perquè justament, i ho repeteixo i hi incideixo, això és una demanda que suposo i vull entendre que tots vosaltres coneixeu perfectament. És per això que crearem un nou sistema d'assessorament agrari a Catalunya, partint d'una diagnosi de la situació actual del sistema per crear un model més adaptat a les necessitats actuals del sector i que s'ajusti als requeriments europeus i a la realitat catalana.

Redefinirem, també, la funcionalitat de les nostres oficines agràries, eh?, per posar en valor els treballadors del departament de cara directament al sector. Farem dels nostres equipaments un referent per la sensibilitat envers els nostres productes agroalimentaris i la sostenibilitat; per exemple, amb la instal·lació de panells solars i calderes de biomassa o punts de recàrrega per a vehicles elèctrics.

Estudiarem mesures de finançament per internalitzar serveis. Implementarem també canvis tecnològics per facilitar procediments i consolidarem l'e-Administració per incrementar la transparència en la gestió. Impulsarem, alhora, també, el

projecte d'un web per a la simplificació i millora de la gestió de la futura obertura al declarant, i consolidarem un pressupost fix per a les obres de modernització de regadius per donar seguretat als projectes i les inversions dels professionals agraris.

En el segon bloc, promourem el relleu generacional, com us deia, i la perspectiva de gènere. A través de les actuacions d'aquest Pla de govern volem reforçar la visibilitat i el reconeixement de les tasques que duen a terme les dones dins el marc de les explotacions agràries i pesqueres. És per això que seguirem desenvolupant les actuacions del consell de dones del món rural i marítim per promoure la plena igualtat efectiva i el Programa de dones del món rural i marítim de Catalunya l'any 2016-2020.

Sense les dones, no hi ha món rural; sense les dones, no hi ha relleu generacional. És cert que hi ha dones –de fet, hi han sigut sempre– en el món marítim i en el món rural, però també és cert que són absolutament invisibles –absolutament invisibles–; no estan als consells rectors, no estan a les taules agràries, i, escolteu, això no pot ser. I aquesta consellera i aquest departament, doncs, farem tots els esforços possibles per donar visibilitat a la dona en el món agrari i en el món ramader i en el món marítim.

És important, també, i mereix capítol a part, facilitar la incorporació del relleu generacional al territori, per a nosaltres clau. En aquest sentit, continuarem en col·laboració amb la Direcció General de Joventut i els grups d'acció local que formen el Leader per seguir desenvolupant el projecte Odisseu per al retorn i la inserció dels joves al món rural, a partir de les actuacions que planteja el dit projecte. Una d'elles és el «Retorna», eh?, com a plataforma virtual per visibilitzar els joves que es volen desplaçar a treballar al món rural, i una altra és el Pràcticum, per a aquells joves que volen fer pràctiques universitàries en empreses situades en aquest entorn.

Dins el Pla de desenvolupament rural 2014-2020 hi ha una línia d'incorporació de joves al món agrari dotada amb una despesa pública total de 72 milions d'euros, per al període 2014-2020, dels quals hem pagat en aquests moments 16 milions d'euros, als que..., enguany està previst pagar-ne 17 i mig milions més, i fins a dia d'avui s'han concedit 2.054 ajuts d'incorporació a joves.

Posada en marxa també d'estratègies de desenvolupament local participatiu en les comunitat marítimes, tot emfatitzant la generació del valor afegit i la producció local. També hi ha mesures previstes en altres actuacions del Pla de govern que també actuaran en aquest sentit, com, per exemple, la PAC o els PDRs.

I, finalment, també volem posar valor al cooperativisme, eh?; és la nostra essència, és l'ADN. Amb relació al cooperativisme agrari, executarem els compromisos adquirits en el marc del Pla de cooperativisme agrari 2016-2020, que recull l'estratègia política i d'actuació consensuada amb el sector per als propers anys. També, malgrat les dificultats financeres i polítiques arran de l'aplicació de l'article 155, s'ha pogut renovar el conveni amb la FCAC i així..., com hem impulsat també estímuls financers en base a projectes per comentar la intercooperació entre cooperatives. He de dir, també, que, conjuntament amb el Departament d'Economia, s'ha contribuït d'una manera molt ferma a consolidar, a estabilitzar i professionalitzar les seccions de crèdit. I aquí hem de dir, hem de poder dir que s'ha fet una feina ingent, eh?, i que ens n'hem, gairebé, sortit.

Estratègies europees; seguim amb el segon eix. Aquí hi ha dues estratègies europees molt importants per a la cohesió territorial del nostre país. La primera, i extremadament coneguda, que és la política agrària comuna, la PAC, i el programa operatiu del Fons Europeu Marítim i de Pesca, el conegut FEMP.

La PAC; com bé sabeu, la Unió Europea va presentar el document de bases del que ha de ser la nova PAC 2021-2027; una PAC que ara s'està treballant amb els agents dels sectors catalans amb qui comptem per portar-hi millores que n'acabin beneficiant l'orientació estratègica.

Aquí també comptem amb tots vostès –de fet, els ho demanem, eh?– i amb el suport de les seves organitzacions, perquè, com bé saben, com a diputades i diputats específics de l'àmbit, el sector agrari i ramader és molt divers a nivell de l'Estat, tan divers com..., a vegades no s'assembla absolutament de res. I les particularitats de l'agricultura i la ramaderia del nostre país no són les mateixes que d'altres regions de l'Estat, i és en aquest context que pensem que cal una gestió regionalitzada de la PAC, perquè creiem que permetria obtenir de manera més ràpida, però també de manera més eficient, justament els objectius d'aquesta política agrària; i perquè, i ho recordarem les vegades que faci falta, l'Estatut de Catalunya ens reconeix les competències exclusives en agricultura. I això és el que estem fent des del minut zero, si em permeten, eh? Buscar complicitats, buscar sinergies i intentar treballar per aquesta regionalització, que és el que fermament creiem. Saben que la PAC busca una nova relació entre la Unió Europea, els estats membres, les regions i els agricultors. Així doncs, entenem que aquesta distribució de responsabilitats s'ha de fer el més propera possible al sector i al territori, eh? I no ens cansarem –no ens cansarem– d'exigir una veu diàfana i directa a Europa.

La FEMP, la segona estratègia europea, la que estem treballant, és el procés europeu d'elaboració del nou programa operatiu del Fons Europeu Marítim i de Pesca 2021-2027. Des del nostre equip, s'iniciarà una ronda de contactes amb el sector pesquer per recollir un posicionament comú sobre la proposta de reglament. Bàsicament, partim aquí d'unes quantes reivindicacions principals. Ens cal un reglament que elimini la definició de flota costera artesanal i incorpori una nova definició de flota litoral més adaptada al territori i basada en: el tipus d'empresa –la petita i mitjana empresa i l'empresa familiar–, el lligam al territori –és un sector imprescindible a les comunitats costeres catalanes–, el pes de les diferents modalitats en el sector pesquer local, i el tipus de pesca, eh? –un tipus de pesca diària, una pesca en fresc–, i aquí també hi juguen un paper important les caladores locals. La definició prevista per la proposta de la Comissió Europea només reconeix el 40 per cent de la flota catalana i el 17 de la marineria.

Dit això, la proposta del reglament també —i a nosaltres ens preocupa— limita l'ajuda a les vedes, eh? Aquí s'hauria d'eliminar, s'haurien d'eliminar, i treballarem per eliminar aquestes restriccions i mantenir un instrument que permeti finançar unes vedes adequades al Mediterrani. I, finalment, no contempla tampoc, aquesta proposta de la FEMP, de forma directa, les ajudes a la cogestió. S'hauria de recollir de forma expressa el reconeixement dels comitès de cogestió, que per nosaltres són imprescindibles, vitals a l'hora de fer feina i a l'hora de que el sector prosperi.

Foment de l'economia circular. Per tenir un territori més cohesionat esdevé imprescindible evolucionar d'un model econòmic lineal, basat en els conceptes de fabricar, consumir i llençar, eh?, a un model circular que integri el conjunt del cicle de la vida dels recursos naturals, des de la producció alimentària a la transformació fins a la comercialització. Reforçar la productivitat del sector a través d'una utilització eficient dels recursos naturals disponibles genera un retorn econòmic, ambiental, laboral i social sempre positiu, perquè posem l'accent en un sistema primari integral que permet disminuir l'ús d'agents externs, com els fertilitzants, l'energia, els productes fitosanitaris, i valoritza, per exemple, la fertilització orgànica.

Així doncs, aproximar-se a l'economia circular no té altre objectiu que el d'utilitzar millor les terres productives i d'ajudar els consumidors a adoptar un mode de vida més sostenible i saludable. Aquesta estratègia, doncs, esdevé motor de dinamització territorial. Al cor d'aquesta dinamització, promourem la bioeconomia. I la promourem com una utilització innovadora, com una utilització sostenible, inclusiva i eficaç dels recursos naturals. És el motor biològic de l'economia circular que posem en marxa; un motor que genera oportunitats per a la nostra economia. Contribueix també a reforçar la sobirania alimentària, la independència de recursos, l'enfortiment de la balança comercial i la creació de valor afegit. I, per tant, si fa tot

això, reforça òbviament el dinamisme dels territoris agrícoles i ramaders i alhora genera ocupació estable, i, el més important també: ocupació de qualitat. I això ho farem amb tres eixos, aprofitant els recursos naturals, establint actuacions per a la millora del seu aprofitament.

La superfície forestal compleix una triple finalitat: és un espai d'ús públic i de lleure, té una funció ecològica i paisatgística, i alhora és una producció agrària més de fusta i de biomassa. Com a producció agrària, ha de tenir les mateixes premisses que la resta de produccions: ha de tenir qualitat, ha de tenir competitivitat, sostenibilitat, i, evidentment, innovació.

Definirem la política forestal estratègica de país de manera consensuada amb els agents implicats i amb visió innovadora, incloent l'adaptació i la mitigació del canvi climàtic, els riscos naturals —en especial, els grans incendis forestals— i la gestió de la biodiversitat. Destaquem el disseny i l'execució del Pla multifuncional dels boscos 2019-2022.

Reforçarem, també, l'Estratègia de biomassa de Catalunya, dins el Pla de l'energia renovable de govern, per impulsar la gestió forestal sostenible i contribuir, alhora, a la transició energètica.

Aprovarem el decret de comercialització de la carn de caça i el decret de comercialització de pesca continental i aqüicultura.

Ordenació dels recursos. La caça. Aquí serem valents —serem valents. Amb relació a les polítiques cinegètiques, iniciarem els treballs d'elaboració d'una nova llei de caça que actualitzi la disposició normativa preconstitucional, perquè, ho recordo —un apunt, eh?—: la Llei de caça que tenim és preconstitucional. No sé per què ningú la va abordar. Suposo, justament, perquè és complicat, perquè és obrir un meló i perquè requereix molt, molt, molt consens. I aprofito també aquesta compareixença per demanar tota aquesta complicitat del sector i dels grups parlamentaris. Ho farem perquè és necessari fer-la. I no sé si patirem més o patirem menys, però ens en sortirem i la farem.

Pesca. Pel que fa a la gestió de la pesca continental, donarem un impuls al desplegament de la Llei de regulació de la pesca continental sostenible amb la redacció del seu reglament. Iniciarem els treballs del nou decret sobre comercialització dels productes de la pesca i l'aqüicultura per tal de garantir la subhasta dels productes marins. Entre finals d'aquest any i principis del vinent, publicarem el nou decret de centres d'immersió per seguir fent compatibles la conservació del patrimoni marí amb la dinamització territorial.

Un altre capítol important és la valorització dels subproductes. Finalment, la bioeconomia incideix en la valorització dels subproductes, i, en aquest sentit, aprovarem, a finals d'any, el decret de dejeccions ramaderes. Aquesta nova normativa ha d'assegurar la qualitat dels sòls i de les aigües subterrànies del país, a la vegada que garanteixi la viabilitat i la sostenibilitat de les explotacions ramaderes i agrícoles.

Per fer-ho, es preveuen tres grans línies d'actuació: la millora en origen en la gestió de les dejeccions de les explotacions ramaderes, incloent-hi el seu tractament; la innovació i la millora en les aplicacions als sòls mitjançant una fertilització orgànica d'excel·lència, i el control i seguiment d'aquestes aplicacions, garantint la traçabilitat dels moviments. En aquest sentit, el departament aposta clarament per una valorització de la fertilització orgànica.

També molt important és la prevenció del malbaratament alimentari i l'aprofitament dels excedents, perquè per nosaltres això és justament una de les prioritats estratègiques, i ho és per la seva rellevància social, econòmica, i, òbviament, mediambiental. És un tema clau per a la transició de l'economia catalana cap a una economia sostenible, i, com he dit abans, circular. El Departament d'Agricultura i el Govern fa temps que liderem aquestes polítiques en el marc de la Comissió interdepartamental per al Malbaratament Alimentari, de manera transversal i conjunta, per

tal d'impulsar-ne l'estratègia i també per abordar les diferents propostes normatives sobre l'aprofitament d'excedents alimentaris.

Seguim en aquest eix 2, eh?, de cohesió territorial, ara parlant de la cogestió de polítiques marítimes. En aquest nou marc de governança republicana que he presentat anteriorment i de manera transversal, hi ha un fil conductor, que és el de cogovernar –i ho he intentat explicar al principi– amb la ciutadania. Ho hem de fer tot al costat de la ciutadania. Apostem, doncs, per delegar una part del poder de l'Administració. Ordenem i creem un marc legal per a la gestió participativa dels agents del sector, perquè només –així ho entenem– des de la participació activa dels agents econòmics i de la ciutadania en general en la configuració de les noves polítiques garantirem un desenvolupament sostenible i farem realitat aspiracions republicanes de la nostra societat. És per això que creiem que una de les eines més importants que desenvoluparem serà el sistema de cogestió de la política marítima.

En aquest sentit, hem aprovat, com bé ja saben, la primera mesura del Govern, l'Estratègia marítima de Catalunya, amb el propòsit de donar resposta als reptes, de desenvolupar l'economia blava de manera sostenible i harmònica, mitjançant una gestió integrada de les activitats sectorials que impacten sobre l'espai marítim català.

L'estratègia té com a horitzó l'any 2030 i gira al voltant dels quatre àmbits d'actuació següents: desenvolupament sostenible, integrat, harmònic de l'economia blava, respectuós amb el conjunt dels usos humans del mar; un segon, els ecosistemes marins resilents i plenament funcionals; un tercer, la millora de la qualitat de vida dels ciutadans, i un quart, que és un marc de governança innovador que doni impuls a l'estratègia i en garanteixi la seva operativitat. Aquest full de ruta proposa un primer pla estratègic multianual 2018-2021, amb un total de vuitanta-nou línies estratègiques d'actuació concretes a desenvolupar pels diferents departaments de la Generalitat i altres actors.

També hem aprovat, en aquestes primeres setmanes, el Decret de governança; un decret que regula un model de governança de la pesca professional a Catalunya, basat, com ja he dit també, en la cogestió, la gestió i la participació i l'apoderament dels diferents actors –professionals, científics i tercer sector ambiental– que giren al seu entorn, mitjançant la regulació dels recursos pesquers, a través de plans de gestió que tinguin un enfocament integral i a llarg termini de sostenibilitat ambiental, social i alhora també econòmica. També ens permet treballar amb una visió de corresponsabilitat amb el sector. I això, òbviament, sempre –sempre– ajuda.

Un cop aprovats l'Estratègia marítima de Catalunya i el Decret de governança, treballarem en dissenyar l'arquitectura i el funcionament del Consell Català de la Cogestió Marítima, que serà l'organisme que durà a terme la cogestió i la governança de l'estratègia. Aquest consell està inspirat en els principis de democràcia horitzontal republicana i de participació de tots els agents implicats en l'àmbit marítim.

Aquest ordenament legislatiu de la cogestió marítima ens permetrà posar en funcionament taules territorials de cogestió, com, per exemple –i en poso dos exemples–, la constitució de la taula de cogestió del Baix Empordà, o la taula de cogestió de l'aqüicultura del delta de l'Ebre, el segon semestre de l'any 2018.

I el cinquè punt d'aquest segon bloc de la cohesió territorial és el sistema comercial transparent. Per tal de seguir dotant d'eines que permetin reforçar la viabilitat del sector, impulsarem una actuació que ens sembla molt rellevant, com és l'observatori de preus; un instrument de coneixement i de transparència del mercat fructícola, al que afegirem les produccions de la fruita seca i de la fruita de pinyol.

I, per acabar aquest eix de la cohesió territorial, la lluita contra el canvi climàtic. I aquí, òbviament, parlarem de sostenibilitat, parlarem de compensació i parlarem de conservació.

Les actuacions que durem a terme per garantir unes polítiques sostenibles i que reforcin la resiliència en els nostres ecosistemes socials, econòmics i naturals davant

dels canvis globals... Els sòls agrícoles del Principat contenen tant carboni com el CO₂ que emet Catalunya en quatre anys. Aquesta dada gens menyspreable que presentava un estudi de l'IRTA en col·laboració amb altres organismes a principis de mes ens demostra la importància estratègica que tenen l'agricultura i la ramaderia en la mitigació dels efectes del canvi climàtic. Uns efectes positius que es poden veure perjudicats si es produeixen males pràctiques, com una excessiva fertilització dels conreus o una agricultura massa intensiva que redueixi la capacitat dels sòls per retenir el carboni. En aquest sentit, i tal com he anunciat al principi, els criteris de sostenibilitat regiran les nostres polítiques per tal de potenciar les eines que tenim per lluitar contra l'escalfament global.

Sostenibilitat. La política a favor del regadiu és una política imprescindible per a la viabilitat i la continuïtat del sector agrari català. Sense aigua no hi ha produccions viables, però convenim, també, que hem de fer-ne un ús òptim. Ha de ser una política sostenible per assegurar la protecció de la biodiversitat i altres requeriments mediambientals, com són els cabals ecològics.

És en aquest sentit que a la modernització del regadiu català hi estem destinant al voltant de 50 milions d'euros; 30 milions dins del PDR 2014-2020 per a modernitzar les seves instal·lacions per a l'estalvi d'aigua, com per a l'estalvi d'energia. També en aquesta matèria, finalitzarem l'estudi d'execució del Pla de regadius de Catalunya 2008-2020.

En un altre ordre de coses, també, i tal com he dit anteriorment, fomentarem la millora de la qualitat dels sòls agraris amb l'elaboració del mapa de contingut de carboni orgànic dels sòls agrícoles de Catalunya.

Compensació. Les polítiques de compensació contribueixen a enfortir els nostres ecosistemes davant de les conseqüències del canvi global. I és justament per això que millorarem les assegurances agràries, perquè siguin una xarxa de seguretat real de les empreses agràries.

Acabarem l'execució de les mesures correctores i compensatòries del canal Segarra-Garrigues, per fer una gestió ambiental a les zones de Xarxa Natura 2000, per a la preservació de les aus estepàries a la zona, a les que fins aquest moment hem dedicat, i val a dir-ho, molts esforços i molt pressupost també per tenir-les totes finalitzades a finals d'aquest any 2018.

I conservació. Doncs presentarem també actuacions per millorar la conservació de les espècies catalanes, així com els seus ecosistemes. Moltes de les actuacions les he explicat de manera transversal en punts anteriors de la compareixença, com, per exemple, l'Estratègia marítima de Catalunya, però a continuació detallo algunes propostes més concretes, de manera molt telegràfica i ràpida.

Fomentarem polítiques de conservació de races autòctones, desenvolupant línies d'ajuts i elaborant convenis de recerca amb les universitats. També fomentarem l'apicultura a través del Programa nacional apícola en el nou reglament de zootècnia.

Seguirem desenvolupant el Programa de foment de la biodiversitat cultivada, amb actuacions com l'ampliació de l'actual catàleg de varietat, o l'impuls del Banc de llavors.

Esment especial també per a les actuacions en matèria de gestió forestal sostenible, com a mesures per a millorar la fixació del diòxid de carboni als nostres boscos.

En matèria de prevenció dels incendis forestals, hi ha dues actuacions diferenciades. La primera, que es basa en polítiques de gestió sostenible dels boscos, que té un retorn en la prevenció d'incendis, i de la que ja hem parlat també anteriorment. I una segona, que són les actuacions més específiques que seguirem impulsant, com, per exemple, actuacions en la millora de la gestió i la inversió en zones estratègiques, els plans de protecció perimetral, les línies d'ajut per a les franges d'autoprotecció de les urbanitzacions, les cremes controlades planificades, etcètera.

I, finalment, també, establim mesures de seguiment per a conèixer de primera mà l'estat de la conservació del corall vermell al nostre territori.

I ja acabant..., hem acabat l'eix 1, que era l'eix de l'alimentació; l'eix 2, que era el de la cohesió territorial, i permetin-me que parli ara d'un eix transversal, eh?, que és l'eix de la transferència tecnològica, de manera molt ràpida. Tal com he explicat al principi, de manera transversal esdevé necessari articular una coordinació de la transferència tecnològica i del coneixement també, la innovació i la internacionalització del sector, per fer-lo més competitiu, i, ahora, per fer-lo més sostenible.

En aquest sentit, engegarem una avaluació de l'impacte dels últims quinze anys del Pla anual de transferència tecnològica, i definirem i implementarem els plans dels futurs anys. Potenciarem el Consell Català de la Innovació Agroalimentària per tal d'avaluar i redefinir el Pla estratègic de recerca, transferència i innovació agroalimentària 2021-2030.

Una menció especial per a la redefinició del contracte programa amb l'IRTA per poder seguir capitalitzant els resultats de la recerca i que puguin tenir impacte, òbviament, en el sector agroalimentari. Ara, parlant de l'IRTA, aprofito també per fer un esment i saludar i felicitar el nou director general de l'IRTA, recentment escollit, el senyor Josep Usall.

Desenvoluparem la creació de l'Institut Català de Recerca per a la Governança del Mar, perquè esdevingui plenament funcional canalitzar el seguiment dels treballs científics, la recollida de dades, que serviran per a la gestió pesquera marina. També aportarà un assessorament integral que ens permetrà una gestió sostenible de les activitats marines i marítimes.

I, en un altre ordre de coses, disposem d'una xarxa molt útil –per nosaltres clau, útil i molt important– de formació al territori, que són les nostres escoles agràries. I, en aquest sentit, hem de seguir potenciant la formació professional de qualitat del sector agroalimentari i del sector forestal. I és per això que també completarem el mapa de l'oferta de cicles formatius en l'àmbit agroalimentari, forestal i de desenvolupament rural a Catalunya. Desenvoluparem la modalitat dual de formació a la formació professional, i implementarem el campus empresarial agrari a Catalunya. Aquí també hi posarem molts esforços, perquè, com ja he apuntat, la formació és cabdal.

Finalment, i per ordenar i executar una millora de la internacionalització del sector, aprovarem el nou Pla estratègic de Prodeca 2019-2021. Entre d'altres mesures, maximitzarà la coordinació amb el conjunt d'agents públics i privats que treballen en l'àmbit de la internacionalització i la competitivitat del sector agroalimentari català.

I a cinc minuts d'acabar en punt, l'últim eix. Sé que..., he intentat desgranar-ho en dos eixos, eh?: el de l'alimentació, el de la cohesió territorial, i ara aquest de transferència tecnològica amb un de transversal, però hem de deixar un punt i a part, i em sembla prou important, per parlar dels agents rurals, del Cos d'Agents Rurals.

Finalment, i per acabar, com deia, és imprescindible presentar l'estratègia política que impulem per al Cos d'Agents Rurals del nostre país, de Catalunya. Presentar-ho al final de la intervenció pretén dotar-ho d'un capítol únic, perquè el cos necessita –el cos necessita– un reconeixement que va molt més enllà del que podem fer des d'aquesta sala avui, aquest matí de divendres. Els agents rurals porten anys desenvolupant una tasca complicada, una tasca amb limitacions econòmiques i una tasca amb limitacions de personal. Totes aquestes mancances, òbviament, han dificultat que puguin complir, a vegades –a vegades–, amb la seva tasca, però tot i així –tot i així– ho han fet. I demostren, dia a dia, la seva professionalitat, el seu compromís i la seva vocació de servei amb el país. En aquest sentit, o en aquest àmbit volem seguir amb el fil iniciat a l'anterior legislatura, amb la creació de la Direcció General dels Agents Rurals com a estructura única de gestió i de coordinació del cos, i així poder impulsar i ordenar-ne un desplegament material, estructural i operatiu.

Els tres eixos que plantegem per a aquesta legislatura són els següents. El primer: impuls i consolidació del Cos d'Agents Rurals a través de l'aprovació del nou

Pla estratègic 2018-2026 abans que finalitzi l'any. En aquest pla no es pretén cap altra cosa que planificar i ordenar les actuacions necessàries per impulsar el desplegament del cos i adaptar-lo a les necessitats actuals. També treballarem per adaptar el decret de regulació de segona activitat dels agents. Es tracta d'equiparar la normativa per regular la situació administrativa especial de segona activitat al mateix nivell que tenen altres servidors públics, com els bombers o els mossos d'esquadra.

Segona cosa, segon eix. Farem un reforç de la seguretat de les actuacions del Cos d'Agents Rurals. Revisarem i ordenarem i ampliarem els procediments de treball i les eines que utilitza el cos. En aquest sentit, volem, primer, aprovar, abans de la finalització d'aquest 2018, el decret sobre el reglament d'armes del cos, i, en segon punt, adquirir un nou armament, com ara defenses extensibles i arma curta, així com renovació de l'actual. I, en tercer lloc, desplegarem l'estructura de comandament del cos i dimensionament a les necessitats actuals.

Convocarem cinquanta places de sotsinspector aquest any. Convocatòria de cinquanta places d'agents per al 2019. Planificació del desplegament i la convocatòria d'altres places fins l'any 2022 per permetre una major operativitat i especialització del cos. I, quan finalitzi el desplegament del pla estratègic, podrem comptar amb 824 places al Cos d'Agents Rurals. Reforçarem la capacitat operativa amb la creació i la convocatòria de grups especials, i també proveirem el cos de nous recursos materials per tal de modernitzar-los.

I fins aquí, a cinquanta-nou minuts divuit segons, president, la intervenció d'avui. Abans, però, deixeu-me acabar puntualitzant bàsicament l'eix que marca aquesta compareixença. No sé si la frase és molt adequada o no, però, en qualsevol cas, a aquesta consellera li agrada i em permetran avui que la digui –és una inspiració d'ahir tornant de Brusselles, eh?, no té cap secret–: Ser pagès o ser pagesa, ser pastor o ser pastora, ser ramader o ramadera, ser pescador o pescadora és respectar la vida, és respectar la terra i el mar, però és sobretot respectar les persones. I aquest és l'eix central d'aquest departament i de la gent que el fa possible, i de la complicitat que avui busquem aquí. Les persones a l'eix, al centre, la dignificació d'aquestes, del nostre sector. Sense dignificar-les, és evident que no en fruïran ni elles ni evidentment la ciutadania, que és a qui van dirigides totes les nostres polítiques agràries, ramaderes i pesqueres.

Moltes gràcies per la vostra atenció, i un gràcies especial i molt sincer, també, a tot l'equip. I, avui, molt especial al David, al Nil i a l'Eduard. Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Bé, moltíssimes gràcies, consellera, per la seva intervenció, i també per cenyir-se al temps marcat. Estava dispostat a tindre flexibilitat, però bé, no ha calgut. Perfecte.

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Vostè no ho sap, però el secretari m'estava punxant amb un paper, «vas una mica lenta...», i anava mirant aquí i no...

El president

Bé...

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Però, bé, en fi, ho hem quadrat.

El president

Ho hem quadrat. Molt bé. Bé, doncs, aniríem ara..., passaríem el torn als grups parlamentaris. Com saben vostès, de major a menor, i, si no ho tinc mal apuntat, repasso en veu alta els intervinents, perquè així podré donar la paraula com toca. Al Grup Parlamentari de Ciutadans, ho faria el senyor Francisco Javier Domínguez; del Grup de Junts per Catalunya, la senyora Imma Gallardo; del Grup Parlamentari Re-

publicà, la senyora Irene Fornós; del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, el senyor diputat Ordeig –Òscar Ordeig–; de Catalunya en Comú Podem, la senyora Yolanda López, i de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, la senyora Natàlia Sánchez. I del Grup Popular..., veig que de moment no hi és.

Doncs passaríem, amb aquesta intervenció, senyor Domínguez...

Francisco Javier Domínguez Serrano

Voldria demanar la paraula, primer, per demanar encara que siguessin cinc minuts per beure una mica d'aigua i preparar-me quatre notes.

El president

Bé, com que no hi havia peticions, no ho havíem formalitzat; la intenció era fer-ho de manera seguida, però si són cinc minuts, doncs...

Francisco Javier Domínguez Serrano

Encara... Un moment, un moment només.

El president

Cinc minuts. Suspenem cinc minuts, i donaríem pas a les intervencions. D'acord.

La sessió se suspèn a les onze del matí i vuit minuts i es reprèn a un quart de dotze del migdia i un minut.

El president

Si anem agafant seient, donaríem..., reiniciariem la sessió.

(Pausa.)

Bé, doncs, si anem prenent posicions, i demanem també que puguem tancar la sala.

I tindria la paraula, per un temps de deu minuts d'intervenció, del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat, el senyor Francisco Javier Domínguez. Endavant.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Molt bon dia i gràcies, president. Honorable consellera Jordà..., miembros del DARP que nos acompañan y a las entidades del sector, que también están aquí. Es una de las comisiones más voluminosas en personas y eso es interesante. Primero, mi más sincera enhorabuena personal, y lo quiero hacer público, aunque ya lo había hecho, por el honor que significa estar al frente de esta *conselleria* y creo que es un honor, al menos desde el punto de vista profesional y personal, muy importante. Le deseo los mayores aciertos posibles en las decisiones que se tomen.

Hoy estamos aquí, en esta comparecencia, para escuchar cuáles son los objetivos y las prioridades para esta legislatura en lo relacionado con esta comisión. Y espero que esta comparecencia sea la primera de muchas comparecencias en las que podamos intercambiar inquietudes, hacer un seguimiento fluido de la actividad y tener un contacto permanente.

Quería hacer un pequeño inciso antes de empezar en lo referente a autoconsumo. Está muy bien lo del kilómetro cero, es un aspecto de nuestro sector que se está potenciando mucho y que está en valor, pero no podemos centrar nuestra actividad solamente en este aspecto, porque sería un modelo muy proteccionista y casi rayando un modelo de autarquía, que ya se ha utilizado en otras épocas y que no es un modelo de éxito. Por lo tanto, me ha alegrado ver que, a parte de algunas declaraciones puntuales que ha podido hacer en la prensa, el discurso ha ido enfocado, pues, a la apertura de mercados y a abrirse al resto del mundo, ¿no?

Quería también hacer un pequeño inciso y recordar al resto de grupos parlamentarios y a sus portavoces que lo que aquí estamos es para escuchar a la *consellera* de Agricultura, para hacerle preguntas, para criticarle lo que no nos guste o para darle apoyo en lo que consideramos acertado, pero a la *consellera*; no hace falta que

los portavoces nos increpemos entre nosotros, porque creo que lo que tenemos que hacer es un trabajo dirigido a lo que estamos aquí, que es escuchar a la *consellera*.

Mi discurso no va a ser muy original, porque estamos, prácticamente, en la misma situación que al principio de la legislatura pasada y que en los plenos monográficos, tanto del 2010 como del 2014. Algún punto ha cambiado, pero, más o menos, sigue la misma situación; por lo tanto, los discursos serán muy parecidos a los que hemos hecho en los últimos tiempos.

Para preparar esta comparecencia, he seguido las declaraciones y las entrevistas que ha tenido la *consellera* hasta ahora, y se ve, por la exposición de hoy también, que sigue una línea continuista con la legislatura pasada. Y una primera valoración de esto es que el discurso de hoy ha sido un discurso bastante prudente, un discurso continuista, pero sin entrar en polémicas ni..., y lo he visto bastante correcto.

Y, como en diez minutos no me va a dar tiempo a repasarlo todo, pues, voy a..., he seleccionado nueve puntos para ir tocando una pincelada de cada tema, ¿no?

El primer punto; me gustaría hablar de estabilidad. Todo el sector agrícola, ganadero, forestal, agroalimentario y pesquero, pero también toda Cataluña necesita un período largo de estabilidad de, al menos, cuatro años, para poder desarrollar políticas, las políticas que sean, ya sean políticas republicanas o no republicanas, pero políticas adecuadas al sector. Por eso, espero que, durante este tiempo, los esfuerzos del Govern y de esta *conselleria* en particular vayan dirigidos realmente al beneficio del ámbito de esta comisión y que no persigan objetivos que son ajenos a esta comisión. No me gustaría ver cómo se utiliza esta comisión para políticas que nos dividen, que nos empobrecen o que limitan las oportunidades de Cataluña, también en el sector agrícola. Ya sabemos que gobernar es priorizar, y priorizar es elegir muy bien donde se dedican los recursos, no solo los económicos, sino los esfuerzos, el tiempo, la dedicación y las preocupaciones que, realmente, la *conselleria* tiene en la cabeza.

Como segundo punto, me gustaría hablar de presupuestos. Y me gustaría remarcar este titular de hace poco, que dice que «Jordà assegura que no farà cap concessió interdepartamental a l'hora de negociar els pressupostos d'Agricultura». Pues, es una de las mejores noticias, que, realmente, la *consellera* de Agricultura se discuta con quien haga falta para conseguir que el presupuesto de Agricultura sea lo más alto posible. De hecho, con esta declaración, se admite que el de Agricultura es uno de los presupuestos más bajos de los departamentos del Govern, y aquí tenemos que estar muy atentos todos los grupos y la misma *conselleria*.

Respecto al presupuesto de Agricultura, vemos que, en Cataluña, se dedica aproximadamente un 1 por ciento del presupuesto total a este departamento, mientras que en otras comunidades autónomas se dedica el 1,7, por ejemplo, de Aragón, o en la Comunidad Valenciana, un 1,6; o sea, le dedican más esfuerzo presupuestario a este departamento. Y, si no queremos compararnos con otras comunidades autónomas, podemos coger el presupuesto actual, el que tenemos ahora vigente, y compararlo con el presupuesto del 2012, por ejemplo, que tenemos casi el doble de recorrido –casi, no llega, pero casi el doble de recorrido– para alcanzar el tope máximo de presupuesto que hemos tenido en este departamento.

Además, esto es interesante, porque, por una parte, dice que no hará concesiones interdepartamentales, pero, por otra, también admite –ya está la excusa buscada– que ya le han puesto, desde el Govern, difícil que superemos los 300 y pico millones actuales, ¿no? Esperemos que realmente se puedan superar.

Con esta realidad presupuestaria, que parece que son números y nada más, tenía buscado un ejemplo, y me alegro mucho de que justo el ejemplo que había buscado es un punto específico que ha reservado en la comparecencia, que es sobre el Cuerpo de Agentes Rurales. Ya podemos..., la *conselleria* puede decir que apoya al... Cos d'Agents Rurals, que va aprovar el Pla estratègic del cos, que està molt bé..., que convocará cincuenta plazas de subinspector, que está muy bien, una dirección especí-

fica, que está perfecto, pero tenemos una limitación económica. Si no conseguimos mayor presupuesto para dotar a todas estas perspectivas, tenemos un cuerpo con una edad de agentes bastante elevada, y, en diez años, nos quedamos sin efectivos. O sea que, si realmente este plan estratégico no se va cumplimentando, no llegaremos a tiempo a una renovación del personal y un aumento de la plantilla, que es lo que realmente necesita el despliegue. Durante la legislatura pasada, se trabajó mucho este tema, creo que se hizo muy buen trabajo, pero ahora toca desarrollar todo lo que se aprobó hasta ahora.

El tercer punto, la tercera pincelada que quería hacer es sobre las prioridades del medio rural. En el *món rural*, todas las actuaciones que se lleven a cabo, yo entiendo que deberían ir dirigidas a unos puntos concretos. Uno sería mejorar la renta agraria. Un ejemplo concreto sería eliminar los precios a pérdidas, entre otras cosas; no puede ser vender la fruta a treinta céntimos, cuando cuesta cuarenta producirla.

Se debería luchar para frenar la caída del censo agrario. En los últimos veinte años ha descendido un 50 por ciento, y el 40 por ciento del censo está por encima de los sesenta y cinco años. Esto es una situación bastante preocupante. Entre la falta de una renta agraria atractiva y el aumento de la edad del censo agrario, o incorporamos a jóvenes o nos quedamos sin payesía. El mundo agrario tiene que tener un atractivo, porque, si no, los jóvenes lo que prefieren es irse a un cajero de un súper o dedicarse a la informática, a dentista o a lo que sea antes que meterse a empresario agrario.

Y esto también pasa un poco..., el tercer punto que quería remarcar, que era mejorar el reconocimiento social del mundo rural. Toda la sociedad debe saber que el sector primario es el que mejor ha aguantado el período de crisis reciente. Toda la sociedad tiene que dejar de pensar en el empresario agrícola como ese señor que va con una faja y un sombrero de paja por el campo con un tractor. O sea, esa imagen debemos revertirla totalmente, porque no resulta atractiva para nuestros jóvenes. El sector agrícola debe ser conocido como uno de los más innovadores, en los que se requiere una investigación científica y que genera un producto interior bruto importante. Toda la sociedad debe saber que, detrás de lo que se come cada día, que también ha hecho inciso en ese apartado, hay todo un entramado de empresas y de personas trabajando que lo hacen posible, y que se gestiona el 80 por ciento del territorio.

Y ahora que ya me he venido arriba con la importancia del sector, me gustaría pasar al siguiente punto, que era el tema de la fuga de empresas. A principios de año –me tocaba más, quizá, por el tema de territorio de Tarragona–, salió que una empresa, Agrolab, dedicada a análisis agrícolas, de aguas y de alimentos trasladaba las inversiones a Burgos, y, si esto ha quedado atrás, hace muy poco, la Premier Pigs, de Lleida, se traslada a Huesca. Y así seguimos con Vall Companys, con Mas Parés, de La Selva, que se va a Huesca también; Comapa, de Osona, se va a Alcobendas, y Guissona, que las inversiones las empieza a hacer fuera de Cataluña. Yo ya sé que esto son decisiones empresariales, son decisiones en las que no podemos incidir desde aquí, pero ¿hay una estrategia desde la *conselleria* para que dejemos de ver estos titulares? Porque, realmente, asustan. Porque, hasta ahora, eran empresas que sí que afectan a toda Cataluña, pero, cuando están empezando a tocar el sector agrícola, pues también asusta. Entonces, nos gustaría saber qué estrategia tiene pensada para frenar este proceso, y, sobre todo, que no neguemos que esto es un problema que existe y que hay que atajarlo de alguna manera, hacer atractivo que la gente, que los empresarios no se vayan.

El president

Senyor Domínguez, s'ha acabat el temps. Vagi acabant, si té alguna qüestió, però...

Francisco Javier Domínguez Serrano
Bueno, pues, dejo el resto para el siguiente...

El president
Perfecte. Moltes gràcies.

Francisco Javier Domínguez Serrano
Gracias.

El president
Doncs, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; té la paraula el diputat Òscar Ordeig. Endavant.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, president, i molts encerts en aquesta nova etapa; així com benvinguda a totes les entitats del món agrari, ramader, pesquer i de l'alimentació. Són part important en aquest nou model de governança que es vol implantar, al qual també s'haurà de demostrar que se us escolta, i, per tant, que fem tots el camí conjuntament. Agraïment a la intervenció de la molt honorable consellera, molts encerts; nosaltres..., així com a tot el seu equip que l'acompanya del departament. Els seus encerts són els encerts d'una part molt important del poble de Catalunya i també del nostre sector. Nosaltres, evidentment, el compromís el tenim amb el sector, exigents com hem sigut sempre en que es facin les coses bé, però, alhora, també mà estesa per pactar, com ho hem demostrat amb aquesta recent llei que hem presentat tots junts, de protecció dels espais agraris, la llei d'espais agraris, que també l'hem signat.

Nosaltres tenim dos objectius, i aquests són..., amb aquest primer intercanvi d'impressions i d'objectius i de polítiques públiques enfocades a l'agricultura, al món agrari, al món rural, al pesquer, alimentari, nosaltres tenim dos objectius que creiem que hauríem de compartir també amb el Govern.

El primer és intentar que la política agrària, que la política rural, amb tot el que això representa, sigui un dels eixos principals, si no l'eix principal de la política catalana. I diem «situar com un dels principals eixos de la política catalana», perquè entenem que no ho ha estat, i en tenim alguns exemples que anirem comentant.

I el segon aspecte que creiem que, a més a més, tot i les dificultats, tot i les crítiques que pot fer aquest grup, com també poden fer alguns altres, o alguns dels aspectes que no han funcionat..., però sí que tots hem de reconèixer que tenim un sector agroalimentari molt i molt competitiu, molt i molt important si el comparem amb Europa, eh?, dintre Europa, i, evidentment, al món. Per tant, nosaltres creiem que hem de ser la principal zona productora o la principal zona agroalimentària d'Europa els propers anys. Per tant, si ja som una de les més competitives..., però, en tot cas, han canviat molt les coses amb la crisi econòmica, amb la globalització, amb els conflictes polítics, a Europa, amb el funcionament d'Europa, i creiem que això no pot ser que desestabilitzi el sector agroalimentari, que no fem els deures que hem de fer, que en són molts, i que ens faci retrocedir o que no ens faci avançar suficientment per intentar ser un dels motors, jo crec, un dels fabricants d'aliments més competitiu –jo crec–, fins i tot, ho podem ser del món, perquè, evidentment, exportem molt a Europa i fora d'Europa. I, a més a més, el consum d'aliments i la capacitat adquisitiva d'aliments dels països emergents no parerà de créixer, i, per tant, hi haurà una necessitat, una demanda d'aliments creixent els propers anys, en els quals, nosaltres, evidentment, tenim una oportunitat molt i molt important.

Per tant, eix estratègic de la política catalana: a tots nivells; dos, hem de ser referent europeu en el sector agroalimentari.

Oportunitats. Hem fet dos blocs d'oportunitats, amenaces, coses bones que hem d'aprofitar, coses que potser no hem fet tan bé. Intentaré començar positivament per la primera. I ja m'he apuntat moltes de les coses que ha dit vostè de compromisos,

i, per tant, les compartim, però, segurament, també fa temps que sentim a parlar d'aquests compromisos, d'aquestes anàlisis i potser no s'ha fet prou.

I, per tant, oportunitats; com hem dit, escolti, oportunitats: la gent. La gent, el sector, les persones que integren el sector, que, al llarg de la història –i ja diria quasi de la humanitat– del país, doncs, han tingut una resiliència, una capacitat d'adaptació i d'innovació, des de, com ha dit, els pagesos, agricultors, ramaders, però també les cooperatives, els emprenedors, l'empresa, la indústria alimentària; per tant, ha anat canviant, ha anat millorant, i, per això, són el que són. I aquí és on també demanem que, a vegades, potser, aquesta governança tingui en compte, doncs, tots els veritables protagonistes, que són els que han de tirar endavant: els que estan..., molts dels que estan avui aquí, els que no han pogut venir, els que estan organitzats i els que no estan organitzats, eh?, perquè, a vegades, ens n'anem a l'altra punta, a qualsevol racó del territori hi ha problemàtiques diferents que requereixen també l'atenció pel departament.

Crec que és molt important també centrar-nos en tots els temes –que ja ho ha dit, també– d'innovació, formació, que generin valor afegit. Potser, a vegades –potser, a vegades–, per inèrcia o per tradició del sector, tenim poc en compte... –tenim en compte, eh?–, però vull dir, jo crec que hem de potenciar al màxim tota la feina de l'IRTA, de les universitats, la transferència tecnològica, les escoles agràries, tot el que generi qualitat, valor afegit al producte, les denominacions d'origen, tot el que ajudi a l'exportació, l'orientació al client, al consumidor, l'orientació amb què hem de generar valor afegit, i també..., i aquesta orientació al producte, al valor afegit, a la innovació, amb aquells productors petits, que segurament són els que pitjor ho estan passant. Llavors em referiré, tot i les oportunitats, als grans problemes que tenim en aquest sentit.

Com ja he dit, l'augment del consum d'aliments, com també, evidentment, una situació estratègica, geogràfica molt important, la que té Catalunya dintre el mapa europeu. I unes infraestructures que..., amb alguns retrocessos, que també en parlare, però també unes infraestructures que ens permeten ser optimistes.

Amenaces o temes que creiem que hauria de tenir en compte aquesta conselleria i el conjunt del Govern. Recordem –obro parèntesi– que havíem presentat també algunes propostes l'anterior legislatura, que hi ha polítiques que nosaltres demanem que requereixin més atenció, que no depenen estrictament d'Agricultura i que, per tant, aquí és on demanem influència política, transversalitat en les polítiques rurals o agroalimentàries, i, per tant, que ens imposem –ens imposem– una miqueta més amb altres departaments, perquè afecten..., d'una manera molt directa.

Amenaces o temes que creiem que s'han d'abordar en aquesta legislatura. Com dèiem, un sector que creix en facturació, però un sector que creix en desigualtats. Les desigualtats socials per renda estan a l'ordre del dia, però també les desigualtats territorials estan a l'ordre del dia. Els territoris –cada vegada– que són més competitius, com Barcelona, cada vegada ho són més. Els que ho són menys cada vegada ho són menys a tots nivells, i això ho hem de contrarestar; com també les desigualtats dintre el sector. La gran indústria, la gran comercialització, la gran distribució cada vegada és més gran, cada vegada és més potent, i segurament el petit agricultor –o ja no tan petit, eh?–, ramader o empresari del sector, doncs, cada vegada té més dificultats. Alguns estan desapareixent, i aquí és on hauríem de fer... Vostè ha parlat d'una comissió del despoblament. Com també podria ser dintre la governança, com també podria ser dintre del pacte nacional de l'alimentació o dintre l'agència catalana del control de la cadena alimentària. Hi ha molts recursos, però hauríem d'analitzar per què ens passa això, si és evitable. Estem segurs que sí, sobretot amb els nous models, la diversificació econòmica, les noves possibilitats que tenim avui dia, la innovació tecnològica. Les explotacions petites són sostenibles, són viables? Nosaltres estem convençuts que sí, però això passa perquè es donin recursos, perquè es faci una regulació no adversa per al petit, sinó que ajudi el petit, i que els pocs o

molts diners que tenim vagin al petit, eh?, sigui la PAC, siguin ajudes estatals, siguin ajudes del Govern de la Generalitat.

Per tant, ja ho ha comentat, tenim un gran repte de despoblació, envelliment i empobriment al món rural. Ja s'hi ha referit. Per tant, en aquest sentit, creiem que un exemple claríssim de les polítiques transversals... Hi ha temes de salut que afecten la despoblació, hi ha temes d'ensenyament que afecten la despoblació i altres temes d'infraestructures, evidentment, que també l'afecten.

Com he dit, es fa una regulació que moltes vegades no només no ajuda..., segurament regulació que no ve d'aquest departament, però regulacions públiques que més aviat van en..., dificulten la feina del dia a dia del sector agrari. Hi ha una mirada, a vegades, potser allunyada del món rural, com també allunyada del món agrari. Per tant, si us plau, si algú ha gestionat al llarg de la història i algú haurà de gestionar el medi ambient, la sostenibilitat i el territori, doncs, evidentment és el nostre sector. El que passa, que s'han de fer bé les coses, s'han de gestionar bé les dejeccions, com també s'han de gestionar bé, evidentment, les explotacions, com s'ha fet sempre. I això no és contradictori amb una explotació i el progrés de la massa forestal, com també de les nostres explotacions agràries.

Es parla de la governança. Jo crec que la governança..., jo crec que aquesta és una conselleria, segurament, molt complexa en aquest sentit de la governança, però alhora amb moltes oportunitats. Un sector amb molta tradició, que és importantíssim, com ja he dit, per a aquesta governança. També és molt important crear sinergies amb la PAC, la política comuna agrària, com també evidentment amb el ministeri. Per tant, aquí també creiem que ens hi havíem de referir.

Canvi climàtic. Estem parlant de canvi climàtic i les dificultats per a la gestió. Per exemple, cada vegada hi haurà menys aigua. Doncs, home, invertim o no deixem d'invertir en aigua.

Les retallades en pressupost d'Agricultura. Les retallades –n'estava parlant– en regs. S'ha reduït més d'un 80 per cent la inversió en regs. S'ha reduït prop d'un 80 i escaig per cent la inversió del món rural dels últims vuit anys. Per tant, aquí hauríem d'intentar entre tots fer un pacte, no per a l'any que ve, no per a aquest any, sinó segurament intentar donar una mica de continuïtat.

Com també em referiré, com ja he dit, al conflicte polític o la inestabilitat. Ja ho he dit: el món ha canviat, Europa ha canviat, nosaltres hem canviat. Hem d'intentar recompondre les peces per intentar treure'n el millor profit.

I temes urgents que creiem que s'han d'abordar. La crisi de preus. Ho hem dit, ho vam dir, ho tornem a dir: tenim un greu problema en molts sectors –conill, verdures, hortalisses, fruita, oví, cabrum–, molts sectors, molts petits productors que estan a punt de desaparèixer. Aquesta crisi de preus vol dir ajuda als petits productors però alhora regulació o controls a la cadena alimentària. S'està fent una directiva europea que va en aquesta línia. President, deixi'm vint segons, d'acord?

El president

Vint segons.

Òscar Ordeig i Molist

S'està fent una directiva europea en aquesta línia que pot ajudar, per intentar evitar l'abús de poder, però també cal, evidentment, utilitzar recursos en la inspecció, com ja també s'ha fet algun pas, i nosaltres també hi donarem suport.

Si de cas, al segon torn d'intervencions, com que m'he deixat també tema d'agents rurals, temes de pesca, cooperatives, tema de plagues, sí que em permetrà també que li faci algun complement.

En tot cas, com ja he dit, creiem que és molt important fer uns grans pactes amb accions concretes per intentar ser un territori cada vegada més i més competitiu en el sector agroalimentari.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat Ordeig. Ara té la paraula, pel Grup Parlamentari d'En Comú – Podem, la senyora Yolanda López. Endavant.

Yolanda López Fernández

Buenos días; buenos días a todos y a todas. Y, en primer lugar, lo que quiero es darle la enhorabuena a la *consellera*, desearle suerte en el cargo, y que me alegro mucho de que haya nombrado lo de la perspectiva de género. Creo que, en agricultura y en este mundo, es especialmente preocupante el papel..., la poca implicación de las mujeres.

Y, bueno, dicho esto, como ya le dije el otro día a su compañero de partido y de gobierno, al *conseller* El Homrani, que..., esta era una legislatura también para empujarles a ser valientes, para dejar de ser los *consellers* de la austeridad y empezar a ser los *consellers* de la recuperación de derechos.

Venimos de legislaturas marcadas, tanto en la política europea como en Cataluña, por la imposición de la austeridad, los recortes y el abandono sistemático por parte de las administraciones. Quizás los recortes habidos en materia de agricultura, ganadería y pesca y gestión forestal no han impactado tanto en el imaginario social como los que desataron el ciclo de protesta contra los recortes, pero son doblemente dramáticos.

Primero, porque, obviamente, pasar de 500 millones de presupuesto en 2012 a 314 millones en 2014 y 2017 son unos recortes del 37 por ciento. Es decir, unos recortes propios de la Cataluña de los «ESADE boys» que se paseaban por estos departamentos, pero impropios de la Cataluña que debemos construir.

Pero son doblemente dolorosos por una segunda cuestión, porque los recortes en agricultura, ganadería y pesca afectan a la cohesión territorial de nuestro país. Recortar en agricultura, en ganadería, en gestión forestal es apostar por abandonar el medio rural, por condenar a los jóvenes y no tan jóvenes de la Cataluña rural y de la Cataluña de montaña a abandonar..., a no poder emprender..., y a resignarse a escoger entre irse a Londres a servir cafés, como nos recordaba un ilustre *conseller*, o quedarse sin oportunidades.

Por lo tanto, *consellera*, el primer compromiso que le pedimos es que defienda su *conselleria* con valentía y exija el fin de los recortes en su departamento sin maquillaje, sin ambigüedades, sin anunciar de nuevo los presupuestos más sociales de la historia, consolidando recortes como se ha hecho. Defienda que el mismo derecho que tuvieron los *consellers* de Convergencia para destrozar los servicios públicos deben tenerlo los *consellers* de Esquerra para revertir los recortes. Arranque usted los 500 millones de la Generalitat y atrevase a ser la primera *consellera* que no gestiona la agricultura sobre los presupuestos de un *convergent*.

En este sentido, le formulo la primera pregunta: ¿va a gobernar sobre unos presupuestos *convergentes*, que rondan los 300 millones, o va a gobernar sobre unos presupuestos decentes?

La segunda pregunta es casi una curiosidad. Andreu Mas-Colell, *conseller d'Hisenda* durante la etapa de Convergencia, fue el que diseñó también los presupuestos del 37 por ciento de recortes en agricultura, *ramaderia* y pesca. Lo recuerdo porque, en la anterior legislatura, la llave de Hacienda la tenía Esquerra Republicana de Catalunya –en concreto, Oriol Junqueras–, y esta, Pere Aragonès, y, sin embargo, se optó por gobernar sobre recortes. ¿Usted va a pelear los 500 millones a Pere Aragonès, o Pere Aragonès los tiene que pelear contra alguien? Dicho de otra manera: ¿la austeridad la sigue imponiendo el PDECAT o la defiende Esquerra Republicana también?

Este primer compromiso que le pido es clave en esta legislatura. Esta legislatura va a ser importante. Será la legislatura de la aprobación de la ley de espacios agrarios, y esperamos que la de su desarrollo e implementación. Sin un presupuesto

decente, sin una apuesta valiente, difícilmente conseguirá, esta ley, tener impactos que se merece el sector. Y sería una lástima, porque es una ley tan esperada como necesaria, una ley que podemos trabajar juntos si se desarrolla y se presupuesta con valentía.

Se calcula que tiene Cataluña 45.000 hectáreas de cultivo abandonadas. Poder crear un registro de parcelas en desuso que puedan volver a ser arrendadas por la Generalitat, y, por lo tanto, ser productivas; que la Generalitat sea motor de creación de ocupación y de oportunidades en el medio rural depende de que la tramitación de la ley sea valiente, que la enriquezcamos y que su desarrollo reglamentario y presupuestario esté acorde con las necesidades del sector. Nosotros compartimos con ustedes, con Junts per Catalunya y con el PSC, la proposición de ley.

Hace poco me reuní en este mismo Parlament con Unió de Pagesos para comentarla y para comprometernos a trabajarla. Seamos todos generosos y seamos valientes para darles a la agricultura, a la ganadería y a la pesca el impulso legislativo y presupuestario que se merecen.

En otro orden de cosas, me gustaría comentar aquí un problema que pude vivir de primera mano y que creo que es tan vergonzoso que exige unas disculpas de la *consellera* y un compromiso de resolución: el problema de los trabajadores temporeros. Es necesario e ineludible que este año sea el último en que la Generalitat se lava las manos mientras los temporeros duermen en la calle por falta de recursos o por falta de alojamientos. Por eso le proponemos ya empezar a trabajar en un plan catalán de atención y acogida de trabajadores. Es necesario que la Generalitat lidere y cierre un compromiso decente con las administraciones municipales, comarcales y con la payesía.

Y la tercera pregunta, que es obligada: ¿va a usted a permitir que en la próxima campaña de fruta haya cientos de temporeros durmiendo en la calle?

Y ya acabo –ya–, *consellera*, de nuevo deseándole suerte, animándola a ser valiente. Estoy segura de que, si hace de esta legislatura una legislatura de recuperación de derechos, nos encontraremos y trabajaremos juntas.

El president

Gràcies, diputada López. I ara, pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, té la paraula la senyora Natàlia Sànchez.

Natàlia Sànchez Dipp

Bé, bon dia a tots i a totes. Com li he comentat al president de la Mesa abans, sollicito en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent fer ús de tot el temps previst per al Grup Mixt, pel fet de que el Subgrup Parlamentari del Partit Popular no està present.

El president

D'acord, endavant.

Natàlia Sànchez Dipp

Entesos. Doncs així ho faré. Gràcies.

Bé, gràcies, *consellera*, per la seva intervenció. Recordar que és evident que l'estat d'excepció en el que vivim fa que avui sigui vostè qui faci aquesta compareixença i no la *consellera* que hauria d'estar aquí, la *consellera* Meritxell Serret. Per tant, una salutació per a ella i un record, també, per a totes les persones exiliades i preses del nostre país.

Entraré a fer una visió general sobre com entenem, la CUP - Crida Constituent, el tema que ens ocupa, algunes preguntes concretes, i, si no hi arribo, pel temps, ho deixarem per a la següent intervenció.

En les darreres dècades, les institucions polítiques han promogut un règim agroalimentari que ha prioritzat la productivitat en detriment de la qualitat i la diversitat, l'agronegoci capitalista en detriment de la pagesia i la dependència alimentària

en detriment de l'autonomia. I tot en un context de preus barats de l'energia que ha sostingut el model globalitzat que ha provocat que Catalunya sigui dependent, amb un 70 per cent dels aliments que arriba de fora del nostre territori. És imprescindible una ruptura que garanteixi l'alimentació com a dret real, i l'agricultura, la silvicultura i la pesca, com a activitats de servei públic i elements estratègics de la sobirania i la independència alimentària, econòmica i política dels Països Catalans.

En context d'una disponibilitat decreixent dels recursos energètics –el *peak oil*–, és una absoluta prioritat la recuperació de la sobirania alimentària total per garantir l'accés a la diversitat d'aliments que ara no produïm. És per això que cal diversificar les produccions, facilitar l'accés a la terra a petites explotacions i posar en producció terres agràries, ara ermes; establir una política de circuits curts i potenciar els conreus agroecològics. Des de la nostra perspectiva, denunciem la dificultat que té la pagesia familiar, de petita escala, biodiversa i compromesa amb el territori. Aquest tipus de pagesia s'ha vist empesa, per causes estructurals, cap a una pagesia de subcontractació, de tractoristes i de grans explotacions de monocultiu i d'agroindústria.

Per reivindicar la dignitat pagesa, hem d'erradicar la gran distribució que compromet els preus i sotmet les varietats agrícoles i les races d'animals a una desaparició en massa, i alhora condiciona les produccions únicament als criteris de l'explotació i, com deia, de l'agronegoci. Això no és només responsabilitat de la Generalitat, sinó del sistema econòmic de la societat i del model de consum que, en alguns plantejaments de la seva exposició, ha posat sobre la taula.

Les explotacions familiars agràries s'han anat reduint dràsticament, especialment a les zones de muntanya. En el mateix període, han augmentat, en canvi, les exportacions, sobretot de carn de porcí, que representa un 72 per cent del total, a països del nord global, mentre augmenten les importacions de cereals, farratges i aliments preparats per a animals. Tot i això, els diferents responsables que han anat passant pel Departament d'Agricultura s'han limitat a dur a terme accions polítiques erràtiques i clarament insuficients per evitar aquesta tendència, des del nostre punt de vista.

Volem una pagesia complerta, que tanqui el cicle i que no faci granges amb milers d'animals, abandonant la pastura i la terra o comprant-la únicament per a l'abocament del purí sobrant. Per si no fos poc, davant el repte actual de produir aliments sans i bons per a tothom, amb el –llavors nou– Pla de desenvolupament rural, les ajudes de producció agrària i ecològica s'han reduït de manera dràstica, dificultant encara més la subsistència dels pagesos i pageses, que han fet una aposta decidida per tenir cura de l'entorn i la salut dels consumidors i consumidores.

Des de la CUP - Crida Constituent, volem reivindicar un canvi de model agrari, basat en la transició de la producció agroecològica local i fomentat en la sobirania alimentària, evitant la creixent intensificació i integració de l'activitat agrària. Considerem prioritari un replantejament de fons de les polítiques agràries desenvolupades els últims anys. Entenem el sector pagès com un sector estratègic de país, com una veritable estructura d'Estat. I no ho diem com un desig, sinó per necessitat. Avui, només un 1,58 per cent de la població activa es dedica a la pagesia, però la tendència s'agreuja, ja que ens trobem davant d'un model agroalimentari que ens porta a una agricultura sense pagesos i amb una escassa presència de dones, com bé ha destacat, un 15 per cent, concretament, del total de persones dedicades a la pagesia, i de joves, un 5 per cent.

I, tot seguit, li volem traslladar a la consellera alguns punts concrets sobre prioritats que entenem que té a dia d'avui. Dèiem: afavorir la pagesia agroecològica, i, en aquest sentit, creiem que exigir la gratuïtat del segell que garanteix la producció agrària agroecològica seria un primer, un bon pas. També entenem que és imprescindible exigir una política de preus agraris justos, evitant així que el pagès s'hagi de veure sotmès al jou de les ajudes. Entre 1999 i 2009, ha augmentat un 10 per cent la superfície mitjana de les explotacions de Catalunya, i s'ha reduït, en canvi, el nombre d'explotacions, un 9,5 per cent, donant-se un procés de concentració de

la terra i del capital, que porta a un model exportador de bestiar i importador de cereals i farratges, com ja he dit, i que, evidentment, comporta la precarització de les persones que hi treballen. És important facilitar les estructures col·laboratives i de petites dimensions, com són els obradors artesanals, i facilitar al petit productor que elabori i transformi el producte a la pròpia explotació.

Seguim: creiem que cal augmentar la dotació econòmica i de personal per a la gestió de la nostra fauna salvatge, que és patrimoni natural. Cal establir mecanismes de diàleg i participació directa del territori, per tal d'assegurar un futur d'ambdós en harmonia. Creiem, també, que cal promoure la custòdia agrària, per fer compatible l'activitat agrícola i ramadera amb la conservació del patrimoni natural, cultural i paisatgístic dels espais agraris.

I, per no allargar-me més –no sé quant temps em queda–, m'agradaria entrar en dues prioritats que entenem que són imprescindibles, i més agafant-li l'última frase amb la que ha acabat la seva intervenció, que és posar al centre les persones, i, per tant, que compartim, que tot el col·lectiu, el sector que es dedica a cuidar la terra, a cuidar el territori, posa en el centre la vida.

Però, en aquest sentit, no podem entendre com, a dia d'avui, encara no tenim una moratòria absoluta pel que fa a l'ampliació i a la creació de granges de porcs, amb la gravetat que significa la situació dels purins al territori. A dia d'avui, hi ha com una moratòria que entenem quasi bé de fireta, simbòlica, perquè limita a..., diria que a tres anys, no permet la creació de granges a partir de 2.500 porcs, però totes les ampliacions estan passant..., s'estan aprovant, se'ls estan donant les llicències d'activitat i d'ampliació, i així, també, les granges de 2.000 porcs, també se n'estan creant de noves.

Nosaltres entenem que és imprescindible aplicar una moratòria absoluta, no només a les zones vulnerables, és a dir, en aquells municipis on les aigües subterrànies estan amb uns pics de nitrats brutals, sinó a tot el país, que és imprescindible i urgent, i li volem preguntar quina és la seva opinió sobre aquesta qüestió i sobre la moratòria amb relació a les granges de porcs i la problemàtica greu que tenim a nivell de purins. I nosaltres li demanem, amb un to constructiu, que escolti el territori, que escolti la gent organitzada, que sap molt bé que, moltes vegades, prioritzen o tenen..., o fan portar les institucions a llocs que són interessants per al col·lectiu de la població. Escolti el Grup de Defensa del Ter, escolti Salvem l'Empordà i IAEDEN, escolti a tots els col·lectius del territori.

I, segon –i ja vaig acabant, i després ja seguirem–, també destacar, si posem les persones al centre, com es pot permetre que hi hagi una situació laboral a ponent, com també destacava la companya dels comuns..., entenem que hi ha algunes qüestions del seu departament que poden ser útils. Li demanem un segell de qualitat que garanteixi els drets laborals i socials dels temporers, és a dir, que creem un consell regulador per a un segell de fruita amb justícia social. Els consumidors hem de saber quin tipus de fruita consumim i quines són les condicions d'esclavatge que, a dia d'avui, es donen. Cal que, des del seu departament, no es doni suport econòmic al sector agrari que no respecta els drets humans, li diem així de clar i volem saber quina és la seva opinió amb relació a la greu crisi que fa que, en total, durant la temporada, més de 25.000 persones, més de 25.000 treballadors estiguin en la situació en la que estan a ponent, a Lleida. Creiem que és injustificable.

I, parlant de drets humans –i ara sí que li prometo que ja acabo–, li volem preguntar, de forma específica –i acabo–: quins són els convenis del seu departament amb relació a l'agricultura, amb l'Estat d'Israel? A través de l'empresa Acció o a través d'altres convenis. Com bé sabrà, aquest Parlament ha aprovat diverses resolucions en la lògica del boicot, desinversions i sancions a un estat que no compleix els mínims de drets humans. I, per tant, volem saber quins convenis hi ha, des del seu departament, amb l'Estat d'Israel.

Gràcies.

El president

Bé, moltes gràcies. Ara, pel Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la senyora Irene Fornós. Endavant.

Irene Fornós Curto

Gràcies, president. Consellera, molt honorable consellera, benvinguda; benvinguts els membres, també, del Departament d'Agricultura, de Ramaderia i Pesca, membres de les diferents entitats del món rural, dels principals sindicats que avui ens acompanyen, diputats i diputades, bon dia i benvinguts tots.

Primer de res, voldria agrair la compareixença de la consellera i la seva intervenció, explicant i exposant el que serà el full de ruta d'aquest departament; un departament molt ampli –i permeteu-me l'atreviment– del que ara totes i tots els que avui som aquí, en aquesta sala, participant d'aquesta primera Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en certa manera, també, en serem partícips, ja que les nostres decisions i aportacions també formaran part de les polítiques que se'n puguin desenvolupar. Algunes de noves i altres que donaran continuïtat a la legislatura anterior, iniciades per la consellera Meritxell Serret, exiliada a Bèlgica, a la qui des d'aquí també voldria recordar, i tindre, també, aquest agraïment, i com no, traslladar-li el suport i la solidaritat amb ella. I mostrar-li, com he dit, i ho repeteixo, les gràcies per la seva tasca, la seva empenta, el seu bon saber fer en un sector complex, tant per la seva diversitat dels àmbits que el formen, com també per les moltes i més que comprensibles demandes per part del sector, a les que ha d'atendre.

La Comissió de la CARPA és una comissió que tracta temes d'un sector, pels quals hem de vetllar i mirar de garantir el màxim de consens possible, no només per al món agrari i totes les seves derivades, sinó també com a garante de les polítiques i lleis que tenim la possibilitat de desenvolupar i tirar endavant, així com també mirar de fer possible –i si cal, millorar– tot aquest Pla de govern que la consellera ens acaba d'exposar i treballar per fer-lo possible. Som conscients que, des del mateix departament, es treballa amb molt d'interès per vetllar per un sector moltes vegades incomprès i inclús desprestigiats. I li puc ben assegurar que, des del Grup Republicà, treballarem no només per mirar de fer-lo possible, fent tot allò que creguem bo per ells, sinó també intentant buscar el màxim d'acords possibles amb la resta de grups parlamentaris per mirar que la majoria de debats i iniciatives puguin ser preses amb el màxim consens possible.

M'agradaria, avui, també, poder destacar d'aquesta comissió legislativa, segurament la més representativa territorialment que hi ha al Parlament, la importància que hi siguem diputats de diferents llocs de Catalunya, la qual cosa ens ha de permetre, també, poder representar aquesta riquesa territorial tan diversa que tenim i tan important en l'àmbit de què tractem, i que tots nosaltres podem reflectir. Crec que això li dona una fortalesa i pluralitat territorial moltes vegades no tinguda en compte, però imprescindible en el món rural, moltes vegades massa allunyat dels llocs on es prenen les decisions polítiques que l'afecten. Per això, vull donar aquest valor que li aportem, amb la presència de diputats i diputades d'arreu del país, i celebro..., quan la sento parlar de la cohesió territorial.

Parlant de futur en el món rural, no podem deixar de banda, com ja s'ha dit, parlar de la igualtat en el món rural, com a garant de futur, una igualtat en la que ja hi va treballar la consellera Serret i també, la qual, ens ha exposat fa una estona la consellera Teresa Jordà, i seguirem treballant, tal com diu l'article 50 de la Llei d'igualtat efectiva, aprovada per aquest Parlament el passat 21 de juliol de 2015. I en cito només el primer paràgraf, el qual insta el Govern de la Generalitat a posar en valor la funció de les dones com a eix estratègic per al desenvolupament del món rural. Estic convençuda, com aquí ja s'ha manifestat, que la consellera també hi seguirà treballant i tindrà aquest compromís, que va més enllà, com s'ha explicat, de

la igualtat entre homes i dones en el món rural, ja que entenem que les dones que viuen en el medi són la clau en el desenvolupament sostenible dels nostres pobles.

La manca d'igualtat és una amenaça per a la vida dels petits municipis a causa de la falta d'oportunitats de les dones i d'accés en igualtat de condicions a una feina o a llocs, com s'ha dit, de presa de decisions. I que, a la llarga, acaba dibuixant un paisatge de risc de despoblament, quan permetem que les dones joves abandonen el que ha estat el seu mitjà, a la recerca de millors oportunitats per a elles o per als seus, la qual cosa també ens provoca un envelliment, cada vegada més exagerat, del medi rural.

El despoblament rural i marítim ens preocupa, si volem entendre l'agricultura, la ramaderia i la pesca com un sector que ha de ser capaç de sobreviure i ser sostenible per ell mateix. Però, per fer-ho, calen també aquelles altres mesures d'igualtat entre pobles i ciutats, i, per tant, imprescindible, també, dotar-lo de tot el suport d'opcions educatives, culturals, d'oci, d'accés a noves tecnologies i infraestructures, que tinguin com a resultat un món rural amb una qualitat de vida necessària per fer atractiva i realitat l'opció d'arrelar-s'hi i tendir cap a l'equilibri territorial, del que hem començat parlant. Des del nostre grup, tenim el convenciment que compartim aquesta visió, però ja li trasllado que, per seguir-hi treballant, ens tindrà al seu costat, però que també hi farem pressió perquè així sigui.

Entrant ara, ja, més en el si de l'exposició feta per la consellera, volem agrair la seva rapidesa en entomar i posar fil a l'agulla a moltes de les coses que van quedar suspeses, tant per l'article 155, com també aquelles altres que van quedar a les portes de caure la legislatura i a les que ja s'ha molta feina i en les que, en un mes escàs, en què vostè està al càrrec, ja ha donat continuïtat, com per posar un exemple, l'Estratègia marítima de Catalunya, sent la primera mesura aprovada pel seu Govern, fruit de la feina feta anteriorment, per donar resposta als reptes de desenvolupar l'economia blava, sostenible i harmònica, a través d'una gestió integrada de les activitats sectorials que impacten sobre l'espai marítim català.

També, per apostar per la petició que li vam traslladar, del nostre grup, de tirar endavant la llei d'espais agraris, juntament amb altres grups parlamentaris, com també s'ha exposat durant el seu discurs; una llei per la que es va fer molta feina i que, simplement hem transportat el mateix text, ja presentat en l'anterior legislatura; una llei, no només molt reivindicada pel sector, sinó també complementada per aquest, i que, properament, podrem debatre i tirar-la endavant al Parlament.

O el projecte de llei aprovat el passat 3 de juliol, de la llei d'ordenació vitivinícola de Catalunya, que iniciarà, també en breu, la seva tramitació aquí al Parlament. Una llei que arranca, també, de l'anterior legislatura, que permetrà ordenar el sector de la vinya i el vi en el marc de la normativa europea; afavorir i fomentar la qualitat dels vins, competitivitat en el sector vitivinícola de Catalunya, i que forma part de totes aquelles altres mesures, tal com ha citat, per complementar i actualitzar la millora en el cos normatiu, com també, alguns decrets, com el de la venda de llet crua, el de la producció agrícola ecològica o la producció integrada, per citar-ne alguns.

Donem continuïtat i posem valor a totes aquelles coses que es van fer i que seguirem fent, ja que no sempre les coses es solucionen a la primera. Són moltes les demandes i les apostes que es van fer en l'anterior legislatura i que cal seguir implementant i donant resposta. Mesures com les preses en la sanitat animal i vegetal i que caldrà seguir-hi treballant, com pugui ser, per posar un exemple, del que em veig obligada a posar-hi veu, la gestió en la lluita contra el cargol mançana al delta de l'Ebre, amb recursos confinats entre el DARP i la Unió Europea, però que caldrà que hi continuem treballant, i li puc traslladar aquesta preocupació, tot i que estic al cas que en moltes de les visites que en este mes ja ha fet arreu del territori, també ha passat per les Terres de l'Ebre, on ha pogut veure la realitat de primera mà.

També aquelles altres que afecten més temes de ramaderia i que preocupen el sector ramader, com són la concessió de llicències a noves granges o ampliacions

d'exploracions ramaderes, sobretot del sector porcí; o també la preocupació i el mal-estar que darrerament hi ha hagut en una part dels ramaders del Pirineu, ocasionats pel comportament de l'os Goiat, amb qui ens consta que també ja ha estat en contacte.

També volem fer un especial esment..., i agraïm l'atenció que els ha donat en el seu discurs al Cos dels Agents Rurals; un cos que, ara per ara, consta d'uns 496 agents, i reivindicar la creació de la Direcció General dels Agents Rurals per tal d'enfortir l'organització d'aquest cos i seguir amb el fil iniciat en l'anterior legislatura contemplat en el Pla estratègic del Cos d'Agents Rurals.

També posar en valor aquelles iniciatives que encaminen el treball del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca a explorar les noves línies més adaptades a la realitat de Catalunya. Cal buscar noves maneres de relacionar-se amb Europa sense haver de passar per Madrid. Cal ajustar la realitat catalana a les necessitats agrícoles i ramaderes del país, molt diferents de les d'Espanya. Per això apostem per aquesta regionalització dels fons que arriben d'Europa a través de la PAC o de la FEMP, en el cas la pesca, com passa també el mateix.

Igual que ja es va fer i es va apostar per l'elaboració..., aposta conjunta dels governs català, balear i el País Valencià, en favor d'un model innovador més adaptat a la realitat del sector pesquer català per a la gestió de la pesca d'arrossegament mediterrània; una proposta que es va traslladar, també de manera conjunta, al Govern de l'Estat, i que ha acabat assumint una major part dels seus elements.

No ho allargo més. Deixo algunes pinzellades per a la meua pròxima intervenció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Fornós. I ara, pel Grup Parlamentari Junts per Catalunya, té la paraula la diputada, la senyora Imma Gallardo. Endavant.

Imma Gallardo Barceló

Gràcies. Bon dia, president, membres de la Mesa i del Govern, públic convidat, diputats i diputades. Consellera, sigueu benvinguda. M'afegeixo a les felicitacions dels companys i companyes que m'han precedit i també aprofito per donar-vos molts ànims i desitjar-vos molt bona feina, perquè, al meu parer, teniu entre mans una de les conselleries més importants del Govern, i aquí coincideixo amb el diputat Ordeig.

El Grup de Junts per Catalunya ens posem a la vostra disposició en tot el que puguem col·laborar per millorar l'acció del Govern, sempre amb una clara voluntat d'escoltar el territori i els diferents sectors que el configuren, per tal d'aconseguir treballar de manera més eficient, però incorporant-hi aquest punt de realitat necessari. Ho esmentàveu en la vostra exposició: quan l'Administració i els diferents sectors i agents aconseguixen de treballar junts, de manera coordinada, es nota i molt.

En tot cas, abans de començar no puc deixar de fer esment de que, tradicionalment, el conseller d'Agricultura –i consellera– havia estat de Lleida. En aquest cas, no és així, però prové del món municipal i també d'un ambient rural. I, potser, com que els representants del grup, majoritàriament –i amb el company de Girona–, som de Lleida, doncs, a disposar.

També voldria encoratjar-nos a cadascun de nosaltres, diputats i diputades d'aquesta comissió, perquè, vinguem d'on vinguem, o representem la porció de país que representem, o el partit polític, siguem capaços de treballar plegats amb molta sensibilitat cap al territori per aconseguir aquells amplis consensos de país en temes tan sensibles com els que estic segura que ens ocuparà aquesta comissió.

Ho deia la diputada Fornós, precisament la riquesa del nostre país és la diversitat de paisatges i de les seves gents; des del mar fins a la plana passant per les comarques de muntanya. Però si una cosa és comuna a tot el territori és l'orgull i l'esti-

mació que senten les persones que treballen directament amb la natura i que podem reconèixer tant en qui cultiva l'arròs al delta de l'Ebre com en qui pesca les gambes al litoral català, conrea les nectarines a la plana o mena els ramats als prats d'alta muntanya per tal que hi passin l'estiu. Ha arribat l'hora, doncs, de contribuir, des d'aquest Parlament, a aixecar l'autoestima de tot un sector sense el qual no només perdem els orígens, sinó que ens hi va el futur com a país, perquè, des de temps immemorials, la humanitat ha conreat la terra, ha criat el bestiar, ha sortit a pescar o n'ha tret l'aprofitament forestal necessari per a la seva subsistència.

Però també des de fa massa temps tot el relacionat amb el primer sector, i sobretot l'agricultura i la ramaderia, ha tingut una pàtina com de menysteniment cap als col·lectius que hi treballaven. I com que, en aquests moments, en ple segle XXI, en plena revolució industrial i digital, on les cooperatives de consum de tota la vida es modernitzen, on els productes de procedència ecològica comencen a tenir força importància entre els consumidors o on es prioritza el benestar animal, per posar algun exemple, de ben segur que ha arribat el moment de posar encara en més valor la tasca tan important que està duent a terme la pagesia, en definitiva, els homes i les dones que treballen directament a la natura, perquè no només ens proporcionen aliments, sinó que cuiden i mantenen el territori i són els principals interessats en conservar un cert equilibri dins els ecosistemes on conviuen amb altres espècies.

Aquest col·lectiu també ha hagut d'anar-se adaptant als nous temps i als canvis que comportaven. Però, en l'actualitat, podem dir que la majoria són persones formades, no només per la mateixa escola de la vida, sinó també amb estudis i formacions que milloren la seva feina diària –escoles de capacitació agrària, enginyeries, etcètera–, però que alhora reivindiquen estar ben informades, que vetllen pels seus interessos i que fan sentir la seva veu com qualsevol altre col·lectiu quan el seu mitjà de subsistència es troba amenaçat. I, en alguns llocs, consellera, ens cal urgentment recuperar aquell sentit comú que va permetre als nostres avantpassats deixar-nos l'herència natural que ara ens toca gestionar i sobretot preservar per a les generacions futures.

Dit això, ara sí que entraré a comentar alguns dels aspectes de la vostra compareixença. En primer lloc, celebrem que es continuï seguint les passes que la consellera Serret i el seu equip van començar a traçar en la passada legislatura. I, des d'aquí, també m'afegeixo, doncs, a la salutació tant a ella com a les persones que es troben en aquests moments empresonades o a l'exili. Hi reconeixem algunes actuacions i polítiques que són fruit de la seva planificació i treball. Per tant, ens alegrem de que el pressupost s'hagi augmentat i també compartim la importància d'aquests dos eixos principals en els quals basàveu la vostra exposició.

Pel que fa a l'alimentació, coincidim plenament en que el món agroalimentari català produeix aliments sans, segurs i de qualitat, i que formen part de la dieta mediterrània. En definitiva, és aquella dieta que, salvant les distàncies, de manera natural, practicaven els nostres avantpassats, molt lligada a l'indret on vivien i a l'estació de l'any en què es trobaven.

També coincidim en que cal mantenir els distintius de qualitat, ja que donen un plus afegit als nostres productes, i que cal continuar apostant per la venda de proximitat, tant la venda directa com en circuit curt, donat que ja comencen a haver-hi força dades que ens aporten informació sobre les preferències dels consumidors en aquest sentit.

La incorporació de nous decrets, com ara el Decret de la venda de la llet crua de vaca, o l'actualització d'altres decrets existents, com el de la regulació de l'artesania alimentària, també són una bona notícia, sempre que vagin mantenint el del tot necessari punt de connexió amb la realitat.

Celebrar que el Projecte de Llei d'ordenació vitivinícola comenci la seva tramitació en aquest Parlament. Aquest també és un sector molt important a casa nostra.

I esperem que, amb la contribució de tots els grups, s'enriqueixi el debat i el resultat en sigui molt positiu.

En el referent a la producció agroalimentària ecològica també coincidim plenament. Cal seguir-hi apostant de manera decidida: és el futur. I, en aquest sentit, les dades marcadament creixents també ens aporten molta informació i de ben segur us ajudaran a marcar el camí a seguir.

Benvingudes també totes les mesures sanitàries que implementàveu per tal de preservar la cabana ramadera. En aquests moments, també és un tema molt urgent.

De la mateixa manera, cal continuar amb els programes escolars de consum de fruita, hortalisses i llet, i, si poguessin ser de quilòmetre zero o de proximitat, encara molt millor. Els infants han d'estar ben alimentats, però també han d'aprendre a alimentar-se bé.

Pel que fa a la creació del Consell Català de l'Alimentació, aquest ens que ha de liderar els debats entre representants de l'Administració i els diferents actors de la societat civil, benvingut sigui, sempre que en les seves prioritats hi continuï sent mantenir el contacte en tot moment amb el territori i els sectors afectats.

Com ja he comentat diverses vegades en la meua intervenció, treballar plegats, colze a colze, Administració i agents implicats cercant les complicitats necessàries és gairebé del tot imprescindible, no només per poder afrontar els problemes –alguns de greus i que ja coneixeu bé, consellera, com la proliferació de la fauna salvatge, o d'altres–, i, d'aquesta manera, cercar-hi solucions, sinó també per endegar i consolidar nous projectes de futur. Vostè en deia «governança republicana i gestió compartida» i aquí ens hi trobareu segur.

Quant a aquest eix 2, per fomentar aquesta cohesió territorial, considerem que és un encert anomenar-lo així, perquè, precisament, un dels meus precis va en la línia de demanar-vos molta més sensibilitat per a alguns dels territoris més desfavorits, o, si més no, els que ho tenen una mica més difícil per sortir-se'n.

En aquest sentit, coincidim en que la llei d'espais agraris, que tornarà a endegar la seva tramitació en aquest Parlament després d'haver tingut força consens entre els diferents grups parlamentaris, com ja heu comentat i altres companys també, acabarà sent una bona eina. Només m'afegeixo al vostre agraïment per la bona predisposició mostrada en els grups que li hem acabat donant suport.

Compartim que, per dinamitzar el territori, cal apropar molt més l'Administració al sector i continuar desenvolupant el concepte e-Administració, però sempre amb la màxima que la tecnologia ens ha de servir per agilitzar els tràmits i no pas per complicar-los.

També em sembla molt encertat que reviseu el model d'implementació territorial del departament a través d'aquest nou pla, que tingui en compte el potencial i la funcionalitat de tots els edificis –estic pensant en la seu de Sort– que teniu el vostre departament, però de ben segur que trobem altres exemples on es podrà millorar, i força, per tot el territori.

Considerem del tot imprescindible la promoció del relleu generacional i la perspectiva de gènere. És de vital importància donar suport als i les joves que estan tirant endavant les seves explotacions, tant agrícoles com ramaderes. Avui dia, en algunes comarques de muntanya –el Pallars Sobirà és la que més conec–, n'hi trobem uns quants que, amb determinació i molt d'esforç, malden per tirar endavant el seu projecte de vida lligat a la natura. Des d'aquí el meu reconeixement a tots aquests joves. Cal donar-los un cop de mà en algunes coses, i aquesta és, al meu parer, una de les principals funcions d'una administració pública propera. Això sense comptar les oportunitats laborals que es poden obrir per a segons quins col·lectius als que marxar a viure en un altre entorn els pot significar nous projectes de futur. En aquest sentit, celebrem que el Pla de desenvolupament rural 2014-2020 hi hagi una línia d'incorporació de joves al món agrari i també aquests programes que heu comentat.

També em sembla molt important continuar reforçant la visualització i el reconeixement de les tasques que realitzen les dones dins del marc de les explotacions, tant les agràries i ramaderes com les pesqueres. Sense dones no hi ha futur, consellera.

I, en tot cas, continuaré amb la meva..., en la segona intervenció.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Gallardo. Doncs bé, feta aquesta primera ronda d'intervencions, li passem la paraula a la consellera perquè pugui, per un temps màxim de trenta minuts, respondre a les diferents qüestions.

Endavant, consellera.

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, president. Bé, moltes gràcies a diputades i diputats per ajustar-vos també al temps i per ser també molt –molt– concisos en les preguntes i en tot, bàsicament, eh?

Primer, faig, si us sembla, una reflexió general pel que m'ha semblat i veient per on anaven totes les intervencions, i després, si us sembla, doncs, intento contestar cada una de les preguntes o de les reflexions que heu fet com a grup, eh?

Escolteu, jo, en primer lloc, estic contenta. Crec que una servidora i el departament avui podem sortir d'aquesta compareixença, d'entrada, contents. Això no vol dir re, eh? Però sí, i m'agradaria apuntar-ho, que em sento, després d'haver-vos escoltat... El senyor Domínguez ja em mira volent dir «a veure si es passa»; no, no em passaré. Però sí que crec que marxem amb el plantejament, d'alguna manera, beneït –d'alguna manera, beneït. Vostè em parlava que era continuista. I jo li dic: «Sí, senyor Domínguez, però és que no pot ser d'una altra manera.» Ha de ser continuista el que la consellera Serret va començar, perquè ens fascina el model que la consellera Serret va començar i el seu equip. I perquè no ha anat malament, perquè es va fer una feina ingent, molta de la qual, en aquests moments, una servidora i l'equip –continuista també– li podem donar llum verda, eh?, reforçant-lo, actualitzant-lo, millorant-lo. I, evidentment, en tot aquest camí i en tota l'estratègia que us hem explicat del Pla de govern per a aquesta legislatura, doncs, evidentment, acabar-lo d'enfortir i de muscular. Per tant, és continuista? Li dic «sí», eh?

Vostè em deia «prudent». Jo no hi estic d'acord, malgrat que també li vull dir que està bé ser prudent a la vida, eh?, sempre que no et faci traïdor, diguéssim, no et pots passar de la ratlla, perquè a vegades la prudència a un el fa traïdor. Però jo em considero una dona valenta, i li asseguro que m'acompanya un equip de valents, i això no ens farà aturar a l'hora d'aplicar polítiques que considerem –i que les hem detallat avui– necessàries per al sector, i per enfortir i muscular el sector.

Els he posat l'exemple de la Llei de caça. És un exemple. N'hi ha molts –n'hi ha molts. De fet, tot el que una servidora s'ha trobat al rebost–i aquí els companys que han estat diputats la passada legislatura ho saben millor que jo, perquè ho han treballat– són lleis consensuades, molt treballades, perquè no són fàcils, i ho són treballades amb el sector, però també amb els diferents partits polítics, eh? I, home, doncs a mi em sembla que aquesta és la dinàmica i aquest és el projecte que hem de seguir. Per tant, si hem d'encetar coses valentes perquè el sector ho necessita, ho farem sense cap tipus de complex. És que això és la política.

Jo, la meua trajectòria política bàsicament es basa –ho recordava no sé si l'Imma Gallardo a la Irene– en la vida municipal. Aquesta és l'essència. Una es posa en política per ajudar, contribuir o posar un gra de sorra per canviar les coses; per tant, continuisme amb les coses valentes, totes; continuisme per fer continuisme, no. Polítiques valentes allà on sigui, eh? Allà també ens hi trobarà.

Concessions. M'ha agradat molt que m'ensenyés el titular de «no faré concessions a cap altre departament». És que no pot ser de cap altra manera. Soc la conselle-

ra d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. Faré el que faci falta per tenir el millor pressupost de la història del departament, i compto amb la seva complicitat, amb la seva i amb la de tots els grups. No pot ser d'altra manera.

Estem a 315 milions de pressupost, sense comptar els fons europeus, òbviament. L'objectiu –l'objectiu– és recuperar els 500 milions de pressupost que, fruit de les retallades, doncs, vam anar disminuint. Però és que el pressupost passat, el pressupost que es va fer, que va validar el vicepresident Oriol Junqueras, augmentava un 13 per cent respecte a les retallades. Aquest és el camí, aquesta és la línia, seguir augmentant tant com puguem. Jo no en faré cap, de concessió, ni una. Ara, entendran vostès que, evidentment, hi ha força conselleries.

I aquí sí que faig un prec, eh? No sé si és molt ortodox que la compareixent faci un prec, però jo ho llenço, i, si vostès el volen agafar, doncs serà fantàstic. Però parlin amb els seus portaveus també i ajudin-nos. És a dir, som el Govern 12, que en diuen. Jo, quan vaig descobrir que érem el Govern 12, em vaig indignar. I ho vaig descobrir perquè l'escorta que m'acompanya –i aprofito per agrair la feina dels escortes, perquè jo era d'aquelles que pensava: home, escolta, això no sé si és molt sobrer però, bé, sempre està bé, no?, perquè un conseller va molt amunt i avall– doncs, quan marxem d'un lloc, ell comunica i diu: «Govern 12, es dirigeix cap a no sé on», no? I jo li vaig dir: «Escolta, Govern 12? Què vol dir, Govern 12? –No, és que vostè és la dotze.» I l'altre dia, a la fotografia que vam fer a l'acte institucional, quan els presos venien cap a Catalunya, del president del Parlament i del president del Govern, doncs, la consellera d'Agricultura, Ramaderia i Pesca era l'última de la fila perquè és el Govern 12. D'acord.

Dit això, que on et colloquin és el de menys, jo crec que també ho és a altres nivells, i això ens hauria de preocupar molt, perquè jo he sentit el senyor Ordeig, he sentit el senyor Domínguez, he sentit la senyora Gallardo, la senyora Fornós, la senyora Sánchez, i la importància del que representa el nostre sector, la importància del reequilibri territorial, la importància per a aquest país de les persones que es dediquen a l'agricultura, a la ramaderia o a la pesca, i el que en deriva de l'alimentació està a l'agenda del dia i és de primer ordre. Doncs convertim-nos en el Govern 2, ja no dic en l'1. I crec que és important.

I aquí hi ha un debat, un dels debats importants que hem de fer com a país, per tant, demano complicitat. Perquè jo ja ho sé, que vostè, senyor Domínguez, la té tota, i en aquest sentit compartim moltes coses pel sector –espero. Però, en tot cas, transmeti això al seu grup, i la resta de grups també, perquè, de veritat que, si guanya el sector, hi guanyarà el país, no hi ha cap mena de dubte, però ho hem de fer entendre. No tothom ho entén, encara, això. Per tant, és un prec i una demanda que sí que us faig a tots.

Em parlava també... Escolti, tot el que fem és per augmentar les rendes agràries, eh?, això és una constatació, ja l'hi dic, és a dir, si no, no treballaríem per al sector, és evident. Em parlava de la incorporació dels joves. En tres anys –en tres anys, eh?–, s'han incorporat al sector més de dos mil joves. Aquesta és una data, segurament insuficient, perquè jo, en els pocs dies que fa que tinc l'honor d'estar com a titular del departament, una de les demandes que em fa més el sector és aquesta, i una de les preocupacions, eh?, el relleu generacional. Però els he de dir, també, que en els tres últims anys s'han incorporat més de dos mil joves. De fet, hi hem apostat de manera decidida amb 72 milions d'euros en el Pla de desenvolupament rural. És a dir, és suficient? No ho sé, però és molt, eh? I possiblement n'hi haurien d'haver més, segur. Intentem-ho, perquè compartim, també en aquest cas, la preocupació.

M'ha parlat de governança també. Jo, senyor Gallardo, li vull dir –ai, senyor Gallardo: senyor Domínguez–, i ara potser no estarà d'acord amb mi, però estic convençuda..., perquè també els avanço que la idea és fer les compareixences que facin falta, només faltaria, no només perquè vostès la demandin sinó també perquè la mateixa consellera, doncs, vulgui comparèixer per explicar i compartir projec-

tes; tindrem moltes ocasions i ens veurem molt. Però jo estic absolutament segura que vostè està absolutament d'acord, i, si no, m'ho haurà de reconèixer, amb que la governança republicana és la millor eina per sortir-nos-en. No n'és conscient, però m'ho dirà; perquè vostès s'esveren quan senten la paraula «república» o «republicana», o la derivació del mot, però, en qualsevol cas, és una manera de funcionar, és una manera de fer política. La república vol dir moltes coses, i vostè ho sap perfectament. Per tant, governar a la manera republicana és cogovernar, és compartir, és escoltar-nos els uns als altres, és implicar el sector i a tots aquells que tenen alguna cosa a dir a la presa de decisions, és apoderar la ciutadania, i, això, estic segura que vostè i jo ho compartim.

Senyor Ordeig, gràcies, també, igual que el senyor Domínguez, eh?, pels ànims, perquè és evident que els encerts d'aquesta conselleria seran compartits, perquè la vocació és que treballem junts i que fem moltes coses plegats, perquè és la manera que se'n surti el sector, i com vostè ha assenyalat també, vull dir, al final no treballem pels mèrits ni les medalles de cap dels diputats ni de cap conseller, sinó que treballem pels homes i les dones, per les persones, que aquesta és la focalització de tota la compareixença d'avui.

Parlava de dos objectius del seu grup parlamentari, i que deu ser ben conegut, no?, d'intentar que la política agrària sigui un dels principals eixos de la política catalana. Sí, totalment d'acord, i, per això, allò que he explicat abans també al senyor Domínguez; ho compartim. Ajudin-nos. Escolti'm, que..., perquè clar, al final és allò de dir: si en dos anys recuperem els 500 milions –que no ho he dit, eh?, faig un supòsit, que ho intentarem–, que algú també em digui que el senyor Iceta i la senyora Arrimadas ens votaran el pressupost. Clar, és a dir... M'explico? La vocació d'aquest departament és tenir el màxim de diners possibles per invertir en el sector que vostès i nosaltres estimem, treballem i dignifiquem. Ara, també necessitem suports, eh?, per fer-ho.

Em parlava d'oportunitats, la gent, el sector... Totalment d'acord. La importància de la formació, la importància de la internacionalització. Possiblement n'he parlat poc en la compareixença, però és que dona per al que dona, eh? Però tenim avui també el director general de Prodeca, el senyor Sentmartí, aquí, i si cal, també, algun dia em comprometo a, si volen, fer una compareixença exclusiva per parlar d'internacionalització i del que representa per al nostre sector, eh? Tenim un rècord històric l'any passat; per tant, hi ha un seguit de xifres i números que estaria molt bé que poguéssim facilitar –bé, facilitar-los, els facilitem–, però també explicar-los.

L'IRTA, òbviament també, important, vital. I em parlava d'amenaques. Les amenaces també les compartim, són les mateixes, les amenaces que té el mateix sector: relleu generacional, desequilibri territorial... Són les que compartim –són les que compartim– i per les quals hem de posar allà i esmerçar tots els esforços possibles.

Parlava de que li preocupen els preus. A mi també –a mi també. Tenim una eina important que és la de l'observatori de preus. Parlava també de la transparència. A nosaltres també. Sàpiga que no deixem de fer inspeccions, i que, en aquests moments, estem treballant, conjuntament també amb el departament de consum, per tirar endavant el Cadecat, que acaba sent un control de la cadena alimentària. És a dir, que treballem també en aquest mateix sentit.

Si em deixo alguna cosa que considera important, després, en els últims cinc minuts, me la fan..., me la diuen, i jo intento en l'última part de la meva intervenció contestar-los.

La senyora López, doncs, feia un esment, primer, i celebrava, que aquesta consellera donés importància a la perspectiva de gènere i a la dona en el món que ens ocupa. No pot ser d'altra manera; és una d'aquelles injustícies, com tantes en aquesta societat i en aquest món en especial; que també he de dir que quan parles amb el sector d'una manera més allò..., més pròxima, tothom la reconeix, eh, la dona? És a dir, no..., que ningú pensi que... No és una qüestió que sigui un sector masculista; és

un sector masculinitzat, que és diferent, molt diferent. I que la dona..., que hi és, i que fa una feina ingent, com a tants llocs –com a tants llocs, a tantíssims–; en aquest potser està un pèl més invisibilitzada. Però també és veritat que sense la dona... Bé, en fi, parlaríem d'uns altres números, segurament, ara, eh? Per tant, aquí sí que hi treballarem i de manera incisiva. Ja va començar, de fet, la consellera Serret (*veus de fons*), i hi ha alguna associació de dones creades del món rural... En fi, ja hi ha iniciatives, hi ha... Això ho farem al costat de la dona del sector, evidentment, no ho farem a través d'una associació de diputades rebels, diguéssim, perquè no ens en sortiríem, eh? Ho farem a través del que ho hem de fer, amb aquesta cogovernança, aquesta presa de decisions compartida.

Pressupostos. Estem en el mateix. L'any passat, els pressupostos –l'any passat, 17, eh?– que va aprovar aquest Parlament, que va presentar el vicepresident Junqueras, pujaven un 13 per cent respecte als pressupostos de l'any anterior –un 13 per cent. Quin és l'objectiu? Home, tenir el millor pressupost d'Agricultura. Quan? Escolti'm, intentarem enguany, per als del 2019, també augmentar respecte als del 2017. Farem el possible, i més, eh? I l'objectiu és arribar a aquests 500. Ara, ajudin-nos tothom, perquè és que s'han d'aprovar, perquè no m'estic imaginant... Ara fem ciència-ficció, però vostès imaginin-se que aconseguim 400 milions, eh? Senyor Domínguez, també va per vostè. Quatre-cents milions en els pressupostos 2019. Després d'escoltar-los a vostès, si el seus grups parlamentaris votessin en contra, faig una roda de premsa immediata, m'explico? Per tant, i bromes a banda, complicitat, que sé que hi serà, perquè sé que vostès defensen el sector; per això estan aquí.

M'ha parlat... Bé, la llei d'espais agraris. Gràcies, ja li he fet..., ja li he dit al principi de la intervenció també, gràcies per comptar-hi, és una llei que el sector necessita, i que per fi la tenim ja entrada al Parlament, i, per tant, li donarem tota l'activitat que faci falta per poder-la aplicar de manera immediata.

M'ha parlat dels temporers, i, si li sembla, com que la senyora Natàlia Sánchez també ho ha fet, faré després un apunt, sí? (*Pausa.*) Natàlia, un parell de constatacions. Primer, t'he d'esmenar una de les primeres... Compartim molta part de la reflexió, per no dir la totalitat de la reflexió que has fet, igual que han fet els companys, eh?, però no és cert que s'hagin reduït les ajudes a l'agricultura i a la ramaderia ecològica –no, no és cert, en absolut. En aquests moments, ja –no només en el període d'aquest PDR, eh? En aquests moments, que no hem tancat encara el període– s'han posat ajudes a l'agricultura i a la ramaderia ecològica, 42 milions d'euros, i acabarem, ens veiem en disposició d'acabar i tancar el període amb 70 milions –amb 70 milions. És a dir, no és cert. L'anterior període sembla que van ser uns 50-53; per tant, en aquest cas hauríem augmentat, no hauríem reduït.

Què més? El tema de la moratòria, el tema del decret de dejeccions. Mireu, aquesta és una de les prioritats absolutes d'aquest departament. De fet, el decret de dejeccions ramaderes és un d'aquests decrets que tant s'havia treballat la passada legislatura –molt, eh?– amb el sector, amb diferents agents. Segur que hi vau participar, perquè estava molt, em consta que estava extremadament consensuada, i, òbviament, es va parilitzar amb el 155, eh? Perquè, si no, evidentment, ja estaria caminant. En aquests moments, la feina del departament està acabada i està a Territori, que ha d'acabar de respondre a unes esmenes, si no ho tinc malentès, eh?

Justament fa una setmana i mitja, ens vàrem reunir una servidora i directors generals del departament amb el conseller de Territori i altres directors generals del Departament de Territori i Sostenibilitat i medi natural, bàsicament perquè saben tots vostès que «lidiem» amb molts aspectes, els dos departaments, i això és un problema, eh?, això és un problema que d'alguna manera també ha sortit aquí alguna cosa; això és un problema i que no solucionarem aquesta legislatura, perquè tampoc depèn d'una servidora, però, en qualsevol cas, també, de la complicitat de tots, eh?

Però, bé, dit això, allà vàrem parlar, justament, del decret de dejeccions, i els vàrem donar moltíssima pressa. Es van comprometre que, en una setmana, ells ja hau-

rien fet la seva feina. I, llavors, també, si no ho tinc mal entès, aquest decret hauria de passar a la Comissió Assessora Jurídica, que té tres mesos per acabar la feina, i intentarem... M'han dit que la tradició d'aquesta casa és que els esgoti, aquests tres mesos, eh? Però com que... Bé, diguéssim, hi incidirem, i intentarem fer tota la pressió possible, eh?

Per tant, més enllà... I no l'estic defugint, eh?, la moratòria, perquè el mateix decret ja comporta, també, una moratòria; però, és a dir, el que hem de mirar és de donar llum verda i que aquest decret pugui funcionar al més ràpid possible. Si podem fer-ho en quatre mesos no ho farem en set; si podem fer-ho en sis, no ho farem en nou, eh? I aquest és l'objectiu, és a dir, és ara mateix la prioritat número u del departament.

Tema de temporers. Bé, dir-li que formo part del Grup de Defensa del Ter des de fa molts anys, i estic molt orgullosa de formar-ne part, i comparteixo la totalitat de les seves polítiques. Tema de temporers. A veure, primera cosa, i ho hem de dir; i ho hem de dir, perquè, si no, a vegades hi ha malentesos, i crec que hi ha malentesos que són molt evitables. Jo vull posar en valor la gran majoria d'explotacions que fan bé la seva feina, que són moltes, són la majoria –són la majoria. És obvi que n'hi ha que no, clar, evidentment –evidentment. Si tothom en aquest país fes les coses de meravella no hi hauria ni Parlament ni diputats, segurament. No ho sé, eh? És a dir, són moltes, són la majoria. N'hi ha que ho fan malament? Sí.

Mirin, deu fer un mes i una setmana i deu dies que hi ha govern en aquest país. Jo m'he reunit dues pel tema temporers, i és un tema que no ens pertoca al nostre departament, directament, eh? Perquè a mi afecta tot allò que afecta les persones, evidentment, eh? I que es vulnerin els drets socials i laborals de les persones em sembla de jutjat de guàrdia. I allà m'hi trobaran sempre. Però és obvi que no pertoca, diguéssim, directament a aquesta conselleria. És un tema de treball, eh? –és un tema de treball.

Dit això –dit això–, aquesta consellera s'ha reunit exclusivament –exclusivament– amb el conseller de Treball per parlar d'aquest tema –per parlar d'aquest tema, eh? I em sembla que ho vaig explicar, també, als portaveus d'aquesta comissió. I ens va explicar què s'havia fet el 2017 i quina era la previsió de la campanya 2018 –després els ho puc facilitar, eh?, ara és per no allargar-me. I és evident que aquesta problemàtica l'hem d'abordar de manera, també, conjunta i amb complicitat amb tots els agents i totes les administracions, eh?: agents autonòmics –perquè també n'hi ha d'estatals, aquí; hi ha diferents competències–, però sobretot també en àmbit local.

És que, clar, el que no pot ser és que en data 3 de juliol, en aquest país, i no vull dir a quina ciutat, dormissin cent quaranta persones al carrer, la nit del 3 al 4 de juliol. Clar, i aquesta gent que dormia al carrer ho feien en un carrer d'un ajuntament, eh?, on *a priori* els ciutadans i ciutadanes d'aquella ciutat paguen impostos perquè hi hagi uns serveis socials i perquè hi hagi un seguit de garanties.

Ho dic, també, perquè aquí hi ha la implicació de molts i molts i molts agents, eh? En aquesta reunió que varem fer amb el secretari general del departament i amb el conseller, dir-vos també que es van prendre un seguit de mesures, algunes de les quals no puc explicar, eh?, que si vol després li comento. Ho deuen entendre, per qüestions òbvies, eh?, estem parlant d'inspeccions –ho deuen entendre, per qüestions òbvies. Però, bé, és un tema que ens preocupa i que s'hi posa fil a l'agulla.

I, automàticament, també, em vaig voler reunir, i de manera explícita, amb la gent d'A Ponent Destriem, eh?, que..., amb la campanya aquesta d'exigir, doncs, la recollida de fruita amb el segell de qualitat, i que garanteixi els drets laborals i socials dels temporers, etcètera. I també ens varem comprometre a treballar conjuntament –no m'hi vaig reunir jo sola, també hi havia gent del Departament de Treball, perquè és que si no, no té massa sentit. I, en aquesta línia, també hi ha tres o quatre

accions que enguany... –ja ens ha enganxat la campanya, eh?–, però per intentar, doncs, no trobar-nos en les mateixes circumstàncies la campanya vinent.

Però sí que ho he de fer, i vull fer-ho, i és que em sembla que és de justícia, i és que em sembla que ho hem de fer, i és que em sembla que és veritat, i és que li podria posar molts exemples del sector, productors de la fruita, que estan fent, que han fet grans esforços, com no podria ser d'altra manera, i, per tant, que fan molt bé la seva feina i que ho hem de dir i ho hem de posar en valor.

La senyora Fornós. Doncs, escolta'm, Irene, gràcies per compartir part del projecte, per no dir la totalitat del projecte, eh?; pel recolzament, també, respecte a això, la majoria de polítiques que aquest departament vol tirar endavant aquesta legislatura, i les que ja ens hem trobat, diguéssim, sobretot en forma de decret, en forma de proposició de llei, en forma de llei a punt d'aprovar, que era la feina que havia fet la consellera Serret i el seu equip la passada legislatura.

M'has parlat del cargol poma, eh? (*Veus de fons.*) Sí, sí, sí. És molt important la prevenció, és a dir, és aquest tipus de política, sempre, d'intentar avançar-nos, d'intentar anticipar-nos, eh?, al cargol poma. El cargol poma existeix, és a dir, no ens estem avançant a res, però, en qualsevol cas, sí que potser no n'he fet prou esment, abans, en la compareixença, però, una mica, aquesta és la idea, sempre avançar-nos i intentar mitigar allò que pugui passar.

Amb el cargol poma, enguany, ja hem invertit un milió d'euros, eh? Mai se sap si és molt o és poc. És clar, evidentment, un milió d'euros és molt, eh? Però, no ho sé, potser per al cargol poma no és suficient. En qualsevol cas, és un tema que no deixem de banda, que ens preocupa moltíssim, que coneixem perfectament la problemàtica, que vetllem i que no ha anat malament, eh? És a dir, que s'han invertit i que s'han invertit bé, i quan tocava i on tocava, és a dir que, en aquest sentit, bé.

I la senyora Gallardo, doncs igual: gràcies pels ànims, Imma, que sempre són bons i necessaris. Comparteixo també que és amb la complicitat, eh?, que ens en sortirem. I, a més a més, m'atreveixo a dir que aquesta complicitat..., que –complicitat política i diàleg i parlar de les coses– sempre és bona; segurament, ho és en tots els departaments de la Generalitat, però jo crec que en la que ens ocupa ho és més –ho és més–, perquè aquest país necessita obrir molts debats.

I l'altre dia vam coincidir en una reunió, on també hi havia la senyora Gallardo, i un dels debats és respecte... I ho apunto perquè també s'ha parlat de la fauna salvatge, que saben vostès que és un tema... La fauna salvatge, qui en té les competències, en aquest cas, és Territori, no és el Departament d'Agricultura. Però, clar, és que al final, i fent referència al Goiat, que en parlava la senyora Fornós, al final és un tema que hem d'abordar com a país, i hem de decidir quin país volem, si volem un país on visquin quaranta-tres ossos al Pirineu, o volem que hi segueixin havent pastors que pasturin, eh? Potser és compatible tot, no ho sé, eh? Total, es tracta només de controlar un os que, en fi, que té estrès; perquè pot passar, però jo no sé si és compatible. I aquest és un debat que com a país hem de fer, però no només aquest; hem de fer aquest debat i hem de fer el debat, també, de quin sector primari volem al nostre país, perquè d'això en derivarà l'alimentació i d'això en deriven moltes –moltes, moltes– variables.

I el monogràfic aquest que es fa normalment sobre el medi rural, que jo espero que el puguem fer aviat, l'hem de derivar a una altra esfera, i ho hem de fer plegats, perquè la resta de diputades i diputats entenguin que allò no va de «ai, aquests parlen de pagesia, i fan un debat de pagesia». No, no, no, no: fem un debat de país –fem un debat de país–, i aquí hi entra el que fan els nostres pescadors, però també els afers marítims, allò que passa en el nostre mar i com interactuem amb el nostre mar; però hi entra també què fem amb els nostres boscos, com els plantegem, com els volem, com els aspirem, i què fem amb el nostre territori.

Per tant, aquests debats els haurem d'abordar, eh? I, en aquest cas, no només el tema de la compatibilitat, de si és possible ser compatible l'os i el ramat, eh?, sinó

molt més enllà. Per tant, també, li agraeixo la invitació a formar part del projecte i a treballar.

Vint-i-set minuts, president. Jo ho deixo aquí, si els sembla, i fem l'últim torn. Gràcies.

El president

Molt bé, moltes gràcies, consellera. Perfecte de temps, no?

Ara passaríem, doncs, al segon torn dels grups. A disposició tenen cinc minuts. Té la paraula, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, el senyor Francisco Javier Domínguez. Endavant.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Abans de seguir amb les meves pinzellades que tenia preparades i que m'ha agafat el tren... Primero, quería comentarle que continuista no es malo por sí mismo; o sea, continuista es una definición. Mi intención no era precisamente que fuera un adjetivo peyorativo.

Y, después, que, respecto a los presupuestos, nuestro grupo parlamentario podrá decirle de dónde puede sacar más dinero para el departamento, y, por lo tanto, que también pueden aceptar las enmiendas que nosotros propongamos. Incluso, también podemos hacer una rueda de prensa después, si no las aceptan, ¿no? O sea, eso es el mismo juego.

Y sigo con mis pinceladas. La siguiente pincelada era sobre el Plan de regadíos, que ya sabemos la importancia que tiene para el sector, y está encima de la mesa el canal Segarra-Garrigues, y el canal Xerta-Sénia está empezando ahora a introducirse en la mesa. Lo que sí que me gustaría es que el Xerta-Sénia no saliera tan caro como el Segarra-Garrigues, ni que tardara tanto, y que después de prácticamente..., bueno, no sé cuántos años ahora, solo se riega un poco más del 10 por ciento de la superficie regable. Espero que en el Xerta-Sénia se hagan un poquito más ágiles las cosas.

El siguiente punto sería el delta del Ebre, que supongo que debe de ser por deformación territorial... Ya sé que Ripoll está muy lejos del Delta, pero es lo que tiene ser *consellera*, que es de toda Cataluña; o sea, me gustaría que pisara y tratara muy bien los temas de Tarragona, también.

Y, hablando del Delta, tengo que hablar del caracol manzana. Hay 5 millones, no sé cuántos van gastados ya; hay 1 por año. Y el departamento sé que está en contacto con los agentes del territorio. Pero, ¿realmente se están liderando unas políticas eficaces? ¿Un millón es suficiente para un problema que puede desestructurar el sistema socioeconómico del Delta? Y no estoy solamente hablando de arroz, estoy hablando del parque natural, de las mejilloneras, del turismo y del modo de vida *dels ebrencs*. ¿Alguien se imagina el Delta sin arroz? Me gustaría que no se dejara de hablar de erradicación de la plaga y que, ya que está tan de moda el diálogo, pues, que se aprovechara esta buena sintonía para involucrar a la ACA, a la CHE y a costas para coordinar al máximo el tema del caracol con el río y con los cultivos.

Sin salir del Delta, hay que hablar de las bahías de El Fangar y de Els Alfacs. Yo hice una pregunta sobre este tema, y, bueno, resulta que, consultando el Idescat, la producción de moluscos ha descendido. Sin embargo, no se ha decidido muy bien cómo se va a trabajar la acuicultura a partir de ahora. Si se tienen que gestionar las bahías con Costas y con la CHE, con el río, valdría la pena, también, aprovechar estas conversaciones.

En cuanto a gestión forestal, solamente una pincelada muy rápida, que era hablar de una cosa que está muy de moda, que es la biomasa, y que también se ha nombrado la economía circular. Y me gustaría, si es posible..., qué políticas se van a llevar a cabo para compatibilizar la limpieza de los bosques, la prevención de incendios y aprovechar esa biomasa generada para fomentar toda la industria forestal relacionada con la biomasa, las calderas y el aprovechamiento forestal.

Y llega un punto más espinoso, que es la fauna salvaje. Ya se ha hablado un poquito. Pero fauna salvaje..., la cinegética, que es la que toca en esta comisión, pero también de la no cinegética, que nos afecta mucho, y de las especies invasoras. Quería hablar del oso, que ya se ha comentado. Hace una semana la *consellera* se comprometió a debatir sobre este tema. Y yo, también..., nuestro grupo también creía imprescindible gestionar la presencia del oso en el Pirineo. No estamos ni a favor ni en contra, pero creo que hay que compatibilizar la ganadería con la presencia del oso.

Respecto al jabalí, es una especie cinegética; sí que es competencia nuestra, pero, de momento, ahora mismo tenemos veinte granjas de vacuno inmovilizadas por tuberculosis, transmitida presuntamente por los jabalís. Condiciona mucho la ganadería extensiva en montaña y queremos saber si se van a poner en marcha todas las herramientas posibles, batidas de caza, esterilizaciones, comercialización de la carne de caza. Lo que no podemos hacer es negar que tenemos un problema con esta fauna.

Y, tercer punto, las especies invasoras: caracol manzana, la rana toro, porque en el Delta tenemos de todo, y la avispa asiática. La avispa asiática es un tema que, curiosamente, he hecho las preguntas parlamentarias y me ha contestado el Departamento de Territorio. Yo aquí lo que veo es un poco de descoordinación, porque sí que es una especie invasora, igual afecta medioambientalmente, pero nos está afectando a nosotros, a lo que es la producción de miel y a las abejas. Entonces, me ha contestado el Departamento de Territorio, me dice que no ha afectado significativamente a la explotación de miel, y, mientras, el Departamento de Agricultura no ha contestado. Solo evidenciar que la producción ha bajado un 32 por ciento, de miel. Y que no..., unos por los otros, que no quede la casa sin barrer.

Y ya para acabar...

El president

Sí, vagi acabant.

Francisco Javier Domínguez Serrano

...-sí, ya se me ha acabado-, comentar la ley de *espais agraris*, que, a pesar de que nosotros estamos bastante a favor, nos hubiera gustado más hacerla, que se hubiera hecho por proyecto de ley para que se hubieran podido abrir todas las tramitaciones, los informes de otros departamentos y hubiera sido una ley con mucho más recorrido que como se va a hacer ahora, pero bueno.

El president

Moltes gràcies, diputat Domínguez. Per seguir el segon torn d'intervenció, té la paraula el diputat Ordeig. Endavant.

Òscar Ordeig i Molist

Sí, gràcies. Consellera, en primer lloc, jo sempre defenso que hem de fer pedagogia tots els membres d'aquesta comissió i totes les persones implicades en el sector. I la veritat és que no ens en sortim. No només aquí sinó a d'altres cambres representatives també. Evidentment que continuo dient, i ho reitero, que en tots els elements que a vegades ens afecten directament o indirectament, doncs, hi ha una visió centralista, una visió metropolitana i a vegades fins i tot una visió de la nova política, que a mi m'esgarrifa. I, clar, jo que tinc amics que han plegat de collir fruita, com també segur que molts dels que estan aquí tenen companys que els ha passat, famílies, joves, aquests que hem de protegir, i, clar, es ve aquí i es diu que el sector de la fruita de Lleida, que és un dels que més exporta arreu del món, que té moltes dificultats, que no tot són multinacionals, doncs, que sembla que són uns mafiosos tots plegats, perquè, clar, molt bé... Molt bé, eh?

Contribuim a generar, u: una confusió en base al desconeixement d'una realitat, perquè, a més a més, des de que s'estan fent aquests arguments... Que els hi expli-

quin, quines inspeccions han tingut i aviam si algú s'escapa de la finca, que venen els Mossos, i els inspectors, i que ve tothom allà; i, per tant –i quantes–, hi estic d'acord, amb això que ha dit la consellera, escolti, «qui la fa, la paga» i, per tant, hi ha d'haver control, però que, escolti, el 91 i escaig per cent de les inspeccions surten que tot és correcte. Si us plau! Aviam quin territori assumeix vint-i-vuit mil persones en quatre dies –aviam quin territori. I molts venen sense papers –cosa que aquí m'ho haurien d'explicar, aviam si es poden contractar, és que no– o sense contracte de feina. Doncs, aquí, evidentment, hi ha un efecte crida, el qual és molt difícil de gestionar. I com, un poble de cent o dos-cents habitants, amb un terme municipal molt gran, els seus serveis socials aviam com gestionen això; és que és impossible. Per tant, escolti, aquí, complicitat i coordinació de totes les administracions afectades, sobretot les supramunicipals, perquè això no és un problema dels ajuntaments, no és un problema de Lleida. I, si us plau, vigilem una mica el vocabulari, perquè aquí hi ha molta gent que li va el pa i no són les multinacionals, eh?, són famílies. I hi ha un territori que hem d'intentar tots posar en valor.

I, per tant, de dir, home, solucions sí, o subvencions perquè hi hagin albergs, subvencions perquè aquella gent que realment estigui dormint al ras, doncs, no hi estigui. Hi coincidim: no pot dormir ningú al carrer –no pot dormir ningú al carrer–, però també hem de saber que hi ha gent que no pot treballar i que saben que no treballaran. I, fins i tot, com que aquí som més restrictius, a altres llocs sí que treballen d'aquella manera, i aquí sembla que no treballen d'aquella manera, perquè..., de tants controls que es fan. Per tant, alerta.

Com també allò de les granges. Ara també prohibirem les granges de porcs ecològics, per exemple? O també prohibirem... Jo l'altre dia estava al Pirineu, a Sort hi ha un poble de cinquanta habitants que vol fer una granja; una granja, una plantació de pomes de muntanya. I diu: «Home, escolti...» Oh, depèn, no? Jo entenc que les zones més perjudicades perquè hi ha moltes granges, i, per tant, hi ha molta concentració de purins, doncs allà s'ha de ser més estricte, però als llocs on hi ha moltes dificultats, home, potser hem d'anar territori a territori, i potser s'ha de ser més flexible. I potser hi ha models de granges que són més sostenibles. Jo crec que avui hi ha moltes innovacions tecnològiques, hi ha moltes innovacions en la gestió de les dejeccions que, home, precisament fan que puguem obligar que la gent ho faci bé i que tothom compleixi les seves obligacions. I no ens agafem als llocs on hi ha problemes per dir que a tot el sector passa el mateix. És que jo crec que aquí no anem enlloc.

Perquè, si no, al final passa allò també, com allò de la fauna salvatge. És que al final, escolti, sembla que tinguem més en compte els drets de l'os, que jo estic convençut que és compatible, ho és i ho ha de ser, però llavors això té unes compensacions. Això ha de tenir unes contrapartides, i han de ser àgils i han d'estar clares. I també hi han d'haver uns protocols per a quan hi ha problemes, que no hi són. I això no té a veure tant amb aquesta conselleria com sí la fauna cinegètica.

Per tant, de dir, escolti, la gent està molt cremada en aquest sentit, perquè, dius, home, problemes amb els preus, la incorporació de la dona, dels joves. Escolti, si la gent es guanya la vida, si els diners es queden al territori, i no alguns de molt grans, escolti no es preocupi que aquí hi ha relleu generacional, hi ha innovació, hi ha emprenedoria, i tot va oli en un llum. Per tant, no tot és subvenció, eh? També, com deia, és regulació perquè la gent es guanyi la vida. I també és una visió menys centralista, perquè la inversió privada i la inversió pública, ah, *¡sorpresa!*, des del 2010 cada vegada s'ha accelerat més, que es concentra a les grans àrees metropolitanes –la inversió privada i la pública. I la pública, que jo sàpiga, s'ha d'intentar compensar, i, per això, no li votem els pressupostos, i per això no li votarem els pressupostos si seguim igual. Perquè no havíem d'haver arribat a aquest punt, o no hem compensat el suficient amb els pressupostos públics, doncs, una situació que no ajuda.

Nosaltres el que... Per tant, fets aquests aclariments, allò de la pesca, hi coincideixo amb el company de Ciutadans, de dir, què farem? Hem demanat compareixen-

ça al director de Pesca perquè ens expliqui què farem amb els problemes del Delta, què farem amb els problemes del peix blau...

El president

Vagi acabant, si us plau.

Òscar Ordeig i Molist

Acabo. Què farem amb els problemes de les plagues?

I, per últim, també una proposta important, de dir, el rol de la consellera en la negociació de la PAC, quina serà la seva postura? Quina serà la conferència sectorial? I si està a favor dels topalls –els topalls– a la PAC, que això també afavoriria les petites explotacions. Jo crec que aquests són canvis ideològics, són canvis republicans, fins i tot m'atreveria dir, canvis de justícia, els més justos i els més raonables que nosaltres, evidentment, compartiríem.

Gràcies, president, i gràcies per la intervenció.

El president

Gràcies, diputat Ordeig. Ara té la paraula, pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, la diputada Yolanda López. Endavant.

Yolanda López Fernández

Me alegro, *consellera*, me alegro de que diga que va a ser valiente. Sabemos que algunos elementos –abrir como, por ejemplo, la ley de caza–, pues, no son fáciles de abordar. Pero si se abren con valentía, pues, nosotros, que provenimos de tradiciones plurales en estos temas, nos comprometemos a sumarnos al debate y al trabajo, con valentía también.

Respecto a los presupuestos, si el objetivo recuperar unos presupuestos decentes, pues, nos pondremos a trabajar juntas. No hay problema. Pero, no hacer concesiones no está... A ver, darse palmadas por recuperar 30 millones de 200 recortados tampoco... ¿eh? Es que yo creo que hay que empezar a empujar para una nueva política fiscal y económica que le permita también a este departamento, pues, superar la austeridad. Si ustedes van a pelear por eso, pues, ya le he dicho, y le repito: nos tendrán al lado en este departamento y en todos los demás.

Y, bueno, poco más. Yo creo que habrá tiempo de hablar, de debatir, como ha dicho, y de tratar todos los temas, que son muchos y complejos.

El president

Moltes gràcies, diputada López. Ara té la paraula pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, la senyora Natàlia Sànchez. Endavant.

Natàlia Sànchez Dipp

Bé, gràcies. Començo amb l'esmena que em feia, que ara no l'he pogut contrastar però la hi agafo, i ja la crec. Però, en tot cas, de poc serveix augmentar si, com acaba de passar fa no gaires dies, han comunicat precisament que incompliran els seus compromisos de pagaments amb relació als ajuts, segons ens consta, lligat amb les modificacions pressupostàries que tenen pendents de fer i de remodelacions del pressupost, i que també tenen vinculació amb diners que esperen també del departament de l'Estat espanyol.

Sobre el tema de l'os i tot plegat, permetin-me una recomanació: que deixem –o un desig– treballar –i per la resta dels grups parlamentaris i això– els bons tècnics que porten anys fent molt bona feina en aquest sentit; i que, si us plau, tinguem criteris de preservació de la fauna, de la biodiversitat, i que aquí el problema dels ramats no és l'os. És un sistema econòmic i agrari que fa molt difícil treballar en aquest sentit. Ara només faltaria que l'os sigui el problema del sector ramader.

El diputat del PSC, que l'he vist defensar amb molta vehemència el senyor Àngel Ros i la nefasta gestió que està fent sobre la qüestió dels temporers perquè és incapaç

d'admetre que el que cal és un alberg immediatament, jo pensava que el que anava a fer, també, amb la mateixa vehemència, és demanar disculpes per un altre company seu, Jaume Collboni, que no fa tant el que feia era mofar-se del col·lectiu de pagesos i pageses que han defensat també la lluita d'aquest país, amb una intervenció pública, un acte de Societat Civil Catalana nefast, en què bàsicament es reia de la pagesia, titllant-la..., a veure amb bromes absurdes. I crec que el seu grup, el seu partit hauria de demanar disculpes en aquest sentit al sector que tant l'interessa.

D'altra banda, s'ha parlat també del tema, i Ciutadans hi ficava especial atenció, i m'agradaria saber l'opinió de la consellera –i acabo, amb això– sobre les espècies invasores. Doncs, per tenir tanta preocupació per les espècies invasores, sembla mentida que PDECAT, PNB i Ciutadans, conjuntament, hagin aprovat al Congrés una modificació de la Llei de biodiversitat que és altament perillosa per a la biodiversitat, i especialment per protegir un sector com és el de la pesca lucrativa, en què s'introdueixen espècies que són invasores i que tenen unes conseqüències per a la biodiversitat d'aquest país nefastes. El que han aprovat és realment un suïcidi per la biodiversitat i haurien també de replantejar-s'ho.

No m'ha contestat, senyora consellera, sobre els convenis amb l'Estat d'Israel, ni els plans de futur, i què en pensa, vostè, sobre les relacions polítiques del seu departament amb l'Estat d'Israel, que vulnera els drets humans amb un genocidi i un *apartheid* cap a la població palestina.

El president

Gràcies, diputada Sánchez. Ara té la paraula la diputada Fornós, pel Grup Republicà. Endavant.

Irene Fornós Curto

Gràcies, president. Jo utilitzaré una mica la segona part de la meua intervenció per respondre algunes coses que s'han comentat, i també per afegir-ne altres que en la primera intervenció no he tingut temps. Compartim també, senyor Domínguez, que el sector vol esta estabilitat i crec que l'exposició que ha fet la consellera també va en este camí tan..., en esta estabilitat dins d'un sector que fa temps que el reclama en molts àmbits.

Per altra banda, també voldria aprofitar esta segona intervenció per a traslladar totes aquelles coses que ens han anat arribant durant estos darrers mesos i les que ens vam comprometre, des del nostre grup parlamentari, a fer arribar al departament i a la consellera en el moment que es fes govern. Són alguns dels que ja hem explicat al principi i alguns altres que també han manifestat altres companys dels grups parlamentaris o la mateixa consellera, com és el cas de la llei de caça. Pensem que caldrà tirar-la endavant i que caldrà, sobretot, tindre un debat molt ampli amb tot el sector al que afecta, i que caldrà, de veritat, ser valent i afrontar aquest repte.

També el tractament dels purins, del que ja se n'ha comentat alguna cosa, i que veiem que tenen present; la preocupació també per la *Xylella*, per la processionària, i ens preocupa també la situació dels temporers, també ens preocupa al nostre grup. I, per això, pensem que també caldrà trobar-ho i treballar-ho amb els altres departaments. I celebro quan la consellera ens ha dit que ara, precisament, que s'ha reunit també amb el conseller El Homrani per tractar i abordar també tot aquest tema.

Són moltes coses que pensem que també el departament ha de fer en benefici del sector, i per això li demanem, com pot ser també, sobretot, dotar-lo de tot allò que pugui generar-li confiança. La preocupació pel canvi climàtic; una lluita a la que caldrà també donar-li resposta i afrontar per les conseqüències directes que pot tindre, i que, de fet, ja està tenint, com puguin ser les sequeres i la manca de pluja, o l'augment de les temperatures que a la llarga acabarà potser dibuixant un mapa diferent en les varietats dels cultius, com també potser en la redistribució de les zones de producció.

I aquí també voldria fer un incís en el tema de la modernització dels regadius, de la qual tots som conscients que cal fer-la. El tema de l'aigua és un problema i caldrà gestionar-lo bé. I, a la vegada, també voldria aprofitar per a comentar, ja que s'ha parlat de la producció de musclos, que, evidentment, cal fer esta gestió i este control dels cabals ecològics, perquè precisament aquest any..., i en el qual voldria també comentar-li al senyor Domínguez, enguany ha sigut un any molt bo per al cultiu del musclo. A més a més, ha sigut molt bo en quantitat i en qualitat. I, per això, també ha sigut gràcies al cabal de sediments i d'aigua que ha baixat pel riu Ebre. Per tant, totes estes polítiques de regadius caldrà també afrontar-les amb seriositat i ficar-li una especial atenció.

També ens agrada aquesta aposta que volen fer per la cogestió, i, per descomptat, per esta manera de governança republicana que engloba tantes coses, i que entre elles podem..., aquelles coses que facin falta per tancar el cicle, i que vagin des del mateix aliment fins al final de la cadena alimentària, com s'ha parlat, de l'agència del control oficial de la cadena alimentària que ens ha explicat, i totes aquelles altres eines que puguin dotar el món rural de segells de qualitat, buscant aquelles distincions i marques, i continuar impulsant, com ja es va fer, en campanyes, per potenciar i apostar per productes de proximitat, com la «Venda del circuit curt», el «Peix de les nostres llotges» o el famós i conegut «Benvingut a pagès». Apostar, també, i així treballarem des del grup, i animem també el departament a continuar apostant per la innovació i la internacionalització de la indústria agroalimentària, i fomentar, naturalment, una dieta sana com la dieta mediterrània, patrimoni immaterial de la humanitat, tan fàcil de fer realitat gràcies als aliments que produeix el món agrari català.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Fornós. Ara, pel Grup de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Imma Gallardo. Endavant.

Imma Gallardo Barceló

Gràcies, president. Per continuar destacant una miqueta alguns punts que ens han cridat l'atenció; heu parlat del cooperativisme agrari, i també veiem del tot encertat que es continuïn executant els compromisos adquirits en el marc del Pla del cooperativisme agrari 2016-2020. De fet, he saludat el president de la federació i em parlava de que n'hi havien dos cents i escaig, és a dir, les cooperatives fan una feina molt –molt– important i imprescindible a tot el territori.

Heu parlat d'estratègies europees, consellera, i, en aquesta qüestió tan important per al sector, voldríem preguntar-vos quin serà el posicionament del departament pel que fa a aquesta nova relació que busca la PAC entre la Unió Europea, els estats membres, les regions i els agricultors. I també, quina serà la contribució del departament en aquest procés europeu d'elaboració del nou programa operatiu del Fons Europeu Marítim i de Pesca, FEMP, per a aquest període 2021-2027. De ben segur que traçaran estratègies importants a seguir.

També convenim plenament en que, per tenir un territori més cohesionat, esdevé imprescindible evolucionar d'un model econòmic lineal a un model circular, i a tal efecte, l'aprofitament de la biomassa, per exemple, i el seu paper dins el Pla d'energia renovable del Govern ens sembla de gran importància, donat que ens permet gestionar una matèria primera que tenim a casa i alhora ens ha d'ajudar a fer-ne una correcta gestió, d'aquest aprofitament forestal, actualment del tot imprescindible, entre d'altres coses per a la prevenció d'incendis forestals.

De la mateixa, els decrets de comercialització de carn de caça i de pesca continental i aqüicultura poden esdevenir bones eines per tal d'afavorir aquest aprofitament de recursos naturals. Pel que fa a la valorització dels mal anomenats «subproductes», com si això minvés la seva importància, i pensem que és al contrari, també

preveiem que el decret de dejeccions ramaderes ha d'acabar aportant les solucions necessàries a cada cas, i també coincidim en que cal començar a incorporar al nostre vocabulari habitual frases construïdes amb paraules com «malbaratament alimentari» i «aprofitament dels excedents», donat que ambdós són temes de rabiosa actualitat, on, sobretot, la prevenció, per una banda, i la millor gestió, per l'altra, ens han de permetre afrontar-los de manera eficaç.

Passaré una mica de puntetes sobre la cogestió de polítiques marítimes i el sistema de comerç just. Només esmentar que també considerem bo que es comenci a legislar en l'àmbit de la cogestió de les polítiques marítimes; i també, molt breument, un comentari sobre el sistema de comerç just i l'anomenat «observatori de preus», que abans la consellera en feia esment. Afegir que, d'entrada, ens sembla molt adient d'incorporar-hi les produccions de fruita seca i de fruita de pinyol.

Pel que fa a la lluita contra el canvi climàtic, coincidim plenament en que cal continuar potenciant les eines que tenim per lluitar contra l'escalfament global. Així doncs, la sostenibilitat a nivell de la gestió de l'aigua..., ens sembla del tot necessari que s'hi continuïn destinant els recursos adequats per a la seva modernització. I, aquí, fer un esment especial, doncs, de la continuació d'aquest equipament tan important que és el Segarra-Garrigues. I també, en aquest punt, celebrem que s'acabi l'estudi d'execució del Pla de regadius de Catalunya.

Coincidim en que també calen tot d'actuacions que permetin millorar la conservació de les espècies catalanes, i, en aquest sentit, és prioritari tot allò relacionat amb el foment de les polítiques de conservació de les races autòctones, molt i molt importants en alguns territoris.

En matèria de prevenció d'incendis forestals, ens heu parlat d'impulsar un seguit de mesures, totes molt importants, i que celebrem que s'incorporin, ja que hem de permetre realitzar el veritable treball de prevenció.

I tampoc volia acabar sense deixar de parlar del Cos d'Agents Rurals, perquè el record dels dos agents que van perdre la vida en aquell desgraciat succés encara és ben viu, i ens ha d'esperonar a tots plegats a buscar les millors solucions davant les dificultats i els problemes que van sorgint, amb la voluntat ferma d'anticipar-nos, abans ho comentàveu, a aquest tema també, per esdevenir més efectius. Així doncs, la creació de la Direcció General d'Agents Rurals com a estructura única coincidim en que és del tot necessària. Restarem amatents, però, per si els tres eixos que plantegeu per a aquesta legislatura són del tot suficients.

Res més, consellera. Tornar-los a desitjar molt bona feina en aquest departament, i no sabia que parlaríeu d'allò del «Govern 12», perquè el dia aquell de la reunió em va fer molta gràcia. I acabaré la meva intervenció dient que en comptes de Govern 12, se l'hauria d'anomenar «Govern 3». Jo no soc tan agosarada com vós. Però, crec fermament que ha estat, és i ha de continuar sent un dels tres pilars de la nostra economia.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Gallardo. Ara, per cloure ja aquesta compareixença i acabar de respondre les qüestions, la consellera té la paraula per un temps màxim de quinze minuts.

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Molt bé. Moltes gràcies. A veure si ara.... Bé, ho hem fet ordenat, abans? *(Pausa.)* Sí, no? Hem respost, m'he deixat una cosa de la Natàlia, que ara la respondré, però bàsicament ho hem fet ordenat. Bé, el senyor Domínguez gairebé m'ha preguntat més coses ara que fa un moment, però bé, intentaré anar ràpida.

A veure, el Pla de regadius, m'ha posat molt esment... Bé, primer li he de dir una cosa, eh? És a dir, hauríem de passar per sobre d'això de si la consellera ara és de Girona i li queda molt lluny l'Ebre. Escolti'm, els consellers i conselleres han nascut

a un lloc, per obra de l'esperit sant, diguéssim, no?, i el que va néixer a la Segarra, doncs, li quedarà bastant lluny l'Ebre també, i el Ripollès, déu-n'hi-do. És a dir, és clar, escolteu-me, és veritat que tradicionalment els consellers i conselleres d'aquest departament han estat homes i dones de ponent, fantàstic, també n'hi ha algun que ha set de Barcelona, eh?, ho vull recordar. Doncs, escolta, ara ha tocat una consellera de Ripoll, gironina, i demostrarem que es poden fer bones polítiques en aquest sector sent gironí i posant la ment directament a l'Ebre, eh?, i a les comarques de Tarragona. No s'amoinin, només faltaria.

De fet, abans de parlar-li de..., bé, no, ja començo amb el tema del Xerta-Sènia, és igual, i ja anem a l'Ebre, directament. En aquests moments s'està fent promoció, eh?, i estem treballant amb el sector perquè els pagesos que vulguin regar-hi, s'hi apuntin. Recordo, i només ho dic perquè tots també siguem conscients de tot plegat, estem parlant d'una inversió de 300 milions d'euros, eh? Una inversió de 300 milions d'euros, que..., 90 dels quals vindrien per part dels regants, eh? Això és una observació, perquè, en el fons, estem parlant de 32.000 hectàrees, moltes hectàrees, de les quals, a regar, un màxim de 16.000. Aquesta és la realitat. Però, en qualsevol cas, s'hi està treballant.

Abans em sembla que en parlava el senyor Ordeig; jo no sé si han demanat la compareixença del director general de Pesca i Afers Marítics, el senyor Sergi Tudela, que avui ens acompanya. Si no ho han fet, facin-ho –facin-ho–, perquè vindrà encantat, perquè té moltes coses a explicar-los –moltes, eh? I, a més a més, jo crec que ell, que és un dels grans defensors i impulsors del cogovern, i d'aquest exemple de que..., és amb la complicitat dels sectors, o de les persones, que en aquest cas han de prendre una decisió sobre un territori concret, és a dir, el món científic –parlant de temes marítics–, el tercer sector, la mateixa ciutadania, l'Administració... El director general n'és un autèntic expert, eh?

L'any passat es va crear ja la Taula de Cogestió del Delta. Aquesta taula de cogestió s'ha reunit, a dia d'avui, tres vegades ja, eh? S'han encarregat estudis per millorar la qualitat de les badies. I ja s'han fet actuacions per evitar el flux de sediments que tanquen la gola del Fangar. Enguany es preveu –ho ha dit, se m'ha avançat la diputada de l'Ebre i companya, la Irene Fornós– que és un any fantàstic en matèria de musclos, eh? Aquesta és la situació. Les taules de cogestió tenen un rendiment increïble. Deixeu-me fer servir aquest adjectiu, que jo el faig servir molt, i ja sé que és molt ortodox, però: *brutal*. (*Rialles*.) No, no, no, no, no..., amb el que m'explica el director general, és increïble, i les hem de reforçar, i les hem de mimar, i allà on no existeixin, les hem de crear, perquè és una eina boníssima –boníssima–, i l'Ebre n'és un exemple fantàstic.

Amb el tema dels apicultors, que també me'n parlava, hem tret ajuts amb més diners, eh?, amb el tema concret.

Què més? El senyor Ordeig... Tenim un grup d'experts treballant –experts, eh?– específicament en la problemàtica de les dejeccions. De fet, m'atreveixo a dir, si no m'equivoco, que avui a les dotze hi havia una reunió, precisament, per tractar aquests temes; constant, de manera constant. I estaria bé que tots plegats parléssim també en positiu, eh? És a dir, parlem de buscar l'excel·lència en la fertilització, que sempre jo crec que ens anirà millor –ens anirà millor. Evidentment, per trobar-la, aquesta excel·lència, l'hem de treballar, i l'hem de treballar al costat dels experts, amb la voluntat del sector, abocant-hi també recursos, etcètera. I, evidentment, tenint eines, el pla de dejeccions, el decret de dejeccions n'és una.

Em demanava pel rol de la PAC. Segur que ens posarem d'acord. Jo no vull menys diners, això d'entrada. És evident. Per tant, aquí hi ha la primera idea. Ni molt menys; en volem més. La segona, sí, estem d'acord amb els topalls, evidentment. I demanem la regionalització, com no pot ser d'altra manera. De fet, amb quaranta dies de conselleria ja he anat dues vegades a Brussel·les; el director general i el secretari també han anat a Madrid. He tingut converses amb el ministre per te-

lèfon; ens hem de veure. Estàvem també esperant la reunió del president Torra amb el president Sánchez per veure'ns després, perquè pensàvem que tocava primer la dels presidents, evidentment. Però amb el senyor Luis Planas ja hem parlat de molts temes, el de la PAC un d'ells. Ahir mateix érem a Brusselles buscant complicitats amb el tema de la PAC, fent reunió. De fet, d'allà vam elaborar i en vam treure un document amb altres regions, eh?, l'AREFLH. És a dir, tot el que faci falta, només faltaria. I, a més a més, buscant complicitats, també, queda temps –queda temps–, perquè ja es veurà si, havent-hi les eleccions europees al mes de maig, això..., o tirarà més enllà, eh? Però, en qualsevol cas, temps tindrem per seure amb el sector i parlar-ne amb els diferents grups parlamentaris perquè aquí és evident que el que hem de demanar, hem de ser una sola veu, no?, i hem de ser..., i ho hem de fer bé.

Gràcies, senyora López. Segur, segur que trobarem moltes complicitats, no només amb el seu grup parlamentari, i amb tots, perquè, bé, jo, pel que he respirat avui, és la dignitat del sector en boca de tots vostès, que això és el més important, i la dignitat del sector passa per les persones, i, òbviament, passa pels recursos, perquè en aquest món tot passa per recursos, també, però no només per recursos, eh?, i per tant, si hi ha ganes i a més som capaços de posar-hi recursos, doncs, segur que serà fantàstic.

La senyora Sánchez. A veure, d'entrada, no és veritat, l'he de tornar a corregir: no és veritat que incomplim. I m'explico, eh? No és veritat que incomplim. El que sí que és veritat és que l'Estat no paga bé. Sí? *(Pausa.)* D'acord. Aquí ens posem d'acord. I que, per tant, si l'Estat ens pagués el primer semestre, doncs, no ens trobaríem en aquesta situació. No és veritat que incomplim, el que sí que és veritat és que endarrerim. Sí? *(Pausa.)* I és una pena. Ho reconec, eh? Per raons pressupostàries, és evident. I hem anat pagant el que hem pogut en funció de les disponibilitat pressupostària, és a dir, no hi ha cap secret, aquí; és així, eh? Hi estem a sobre, i per telèfon, amb el ministre, a banda de felicitar-lo, el primer dia que vaig parlar amb ell ja li vaig demanar pasta, diguéssim, directament, eh?, de dir «escolti, espavili's», no? Clar, no, no..., quan ens asseiem segurament posarem números damunt la taula; però la qüestió és aquesta, és a dir: Madrid incompleix de manera permanent, i això, evidentment, ho dificulta tot.

(Veus de fons.) Sí. Em demanava sobre la biodiversitat. Home, doncs, sí, miri, la biodiversitat és una de les altres coses que està al cor de les nostres polítiques, perquè, si no, no podríem explicar que hi destinem el 60 per cent dels diners o dels recursos del PDR, bàsicament en ajuts agroambientals. És a dir, jo crec que amb aquesta xifra està tot dit.

M'he oblidat abans d'Israel. Jo li he de dir, i l'he de corregir una altra vegada, eh?, o esmenar –esmenar–, deixem-ho així. Acció... *(Veus de fons.)* Esmenar –esmenar. *(Veus de fons.)* Sí, sí. *(Veus de fons.)* No, no, no, no, no... *(veus de fons)*, sí, però ara entendre per què no l'havia contestat abans, que això és un error meu. Sí, té tota la raó. Acció no és d'aquest departament, eh?, és del Departament d'Empresa, i no..., potser hauria de saber-ho, no sé en aquest moment si té algun acord o té algun negociat amb Israel. Prodeca, que sí que ens toca a nosaltres, no en tenim cap. I no...; podria parlar d'Israel, perquè en tinc personalment, també, una opinió, però ara no ho faré perquè no tindríem temps.

La senyora Fornós ha set la primera de potenciar i això està molt bé, i parlar dels musclos de casa seva –està molt bé–, perquè s'està fent molt bona feina. I aquí el sector hi ha jugat un paper important, però està molt bé que vostè faci d'ambaixadora; tots hauríem de fer més d'ambaixadors, no només del nostre territori concret, sinó del producte del país.

I la senyora Gallardo ha fet un esment important sobre el cooperativisme, i veig que també aquí coincidim.

La biomassa, també. De fet, hi estem treballant –hi estem treballant de valent. I m'ha anat bé que en parlés, perquè –no sé si fa un o dos dies, ja no ho recordo–,

(veus de fons) dimecres, la directora general inaugurava el Centre Logístic de Distribució de Biomassa al Vallès Occidental. Aquí..., també és un exemple, eh?, de cogestió, perquè aquí hi tenim propietaris, hi tenim empreses, hi tenim diferents administracions involucrades; per tant, és un molt bon aparador.

Tenim també un pla estratègic de foment de l'ús de la biomassa, bàsicament per a temes de prevenció d'incendis, però alhora també per rendibilitzar l'economia dels boscos, etcètera.

I, escolti'm, jo parlava de Govern 2, però on s'ha de firmar perquè siguem Govern 3? Ara mateix, eh?

Lamento –lamento, lamento– profundament que falti un grup parlamentari avui, o un subgrup parlamentari, en aquest cas, el Partit Popular, perquè també m'hauria agradat –i a vostès igual– saber què opinen sobre el negociat que tenim tots nosaltres, eh?, que és tirar aquest sector endavant; però no ha pogut ser així.

Sí que voldria agrair a la senyora Sánchez les seves paraules i la seva presència avui aquí; a la senyora Gallardo, a la senyora Fornós, al senyor Ordeig i al senyor Domínguez, perquè m'emporto complicitat, m'emporto fiscalització, que és el que a vostès els toca i han de fer. I nosaltres, avui, amb tota la transparència del món... *(Veus de fons.)* A qui m'he deixat? *(Veus de fons.)* Senyora! És que me la tapa aquest noi d'aquí davant i no la veig *(Rialles.)* És que cada vegada que ha parlat l'he hagut d'anar buscant. Perdoni, eh?

Doncs ens emportem aquesta complicitat i aquesta fiscalització, que, com no pot ser d'altra manera, és el que pertoca als grups parlamentaris en seu parlamentària i en una compareixença com aquesta.

Agrair també la presència de molts companys del sector, eh?, organitzacions, etcètera, que també han volgut estar avui aquí presents.

I res, a disposar. Tota l'absoluta disposició d'aquesta consellera i el seu departament per trobar-nos quan faci falta i per seguir treballant en pro de les persones que volem dignificar, per fer d'aquest sector un sector molt gran.

Moltes gràcies i bon migdia.

El president

Bé, moltes gràcies, consellera.

(Aplaudiments.)

Gràcies, consellera, doncs, per aquesta primera compareixença en aquesta comissió. Sort i encerts en la seva acció de govern. I també intentaré aprofitar la seva experiència i expertesa parlamentària per poder tindre un bon ritme de treball també aquí, en comissió, i que serveixi tot això per anar sumant.

Gràcies també a tots els assistents i acompanyants en aquesta comissió, pel seu respecte durant tota la sessió.

I, per tant, encoratjar-nos, doncs, en la propera comissió, que ja veurem en quin període la farem; però, en qualsevol cas, estem preparats per començar a treballar. D'acord?

Moltes gràcies i aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i cinc minuts.